

KOHTA 18

Pitkän elokuvan
käsikirjoitus

käsikirjoittajat

Maarit Lalli

Henrik Mäki-Tanila

12.1.2010

Lalli

Maarit

Suomenlinna C 71 B 5

00190

HELSINKI

maarit.lalli@kolumbus.fi

050-5469094

Mäki-Tanila

^ampujankatu 10 a 24

HELSINKI

henrik.m.t@gmail.com

050-5246624

Henrik

Tarkk

00150

1.INT. IRTI HUUMEISTA RY. TERAPIAHUONE. PÄIVÄ

JONI, 18 keinuu keinutuolissa.Vastapäätä sohvalla istuu
TIINA,45, JOnin äiti sekä terapeutti.

JONI

Mitä sä meinaat onnellisella?

TERAPEUTTI (O.S.)

Tuleeks sulle mieleen joku hetki ku
sä olet ollut onnellinen sun
perheen kanssa?

JONI

Ei.

Pitkä hiljaisuus.

TIINA (O.S.)

Miten nii ei? Ethän sä voi sanoo,
ettet sä oo ollu onnellinen meidän
perheessä?

JONI

No varmaan joskus oon ollu.

TIINA (O.S.)

Mä en ymmärrä...

JONI

No kelaa kaikkee tätä paskaa, mitä täs nyt on meneillää.

Pitkä hiljaisuus. Joni keinuu.

TIINA (O.S.)

Mut olihan sulla nyt onnellinen lapsuus, et sä voi väittää muuta.

Tiina alkaa itkeä. Etualalla terapeutin käsi ojentaa nenäliinan. Tiinan, Jonin äidin käsi ottaa sen vastaan.

JONI

Sori, emmä halunnu pahottaa sun mieltä mut niin se vaan nyt on.

TERAPEUTTI (O.S.)

Mitä te teette yhdessä? Noin niinku perheenä?

JONI

Noh. Katotaan joskus telkkarii...

TIINA (O.S.)

Katotaan telkkarii! Tehdäänhän me nyt paljon muutakin! Sä olit pieni mä vein sua taidenäyttelyihin, otin mukaan illanviettoihin, sä olit mukana mun luennoilla, kun mä opiskelin...no sitte tuli Tomas, Jenna. Sulle tuli omia menoja. Sä et enää halunnu kulkee meidän kanssa.

JONI

Joo, niinku sanoin. On niit varmaa ollu onnellisii hetkii. Nyt on vaa vähän vaikee mieltii mitää onnelist ku sä raahaat mut tänne ventovieraitten ihmisten luo jotai tilittää...

TIINA

Tää nyt on vaa yks vaihe, yks vaihe

joka on elämässä eikö oo? Joni?
Joni?

Joni kohautta harteitaan vastaukseksi.

2.EXT. KATAJANOKAN PUISTO. PÄIVÄ

Ruoho huojuu tuulessa. Lokki tepastelee rantakivikossa. Merellä kulkee Korkeasaaren vesibussi. Violetit lenkkarit astelevat kuvan poikki ja katoavat kuvasta. Jalat tulevat takaisin kauempana: JONI, loikkii kädet maata hipoen, pelottaa lokin tiehensä, tarttuu lyhtypylvääseen ja pyörähtää sen ympäri. Joni juoksee kohti kameraa, naurahtaa ja hyppää kameran yli.

KOHTA 18

3.EXT. RUOTSALAISEN NORSSIN PIHA. Päivä

Aurinko paistaa kirkkaana. Eletään lämpimiä, ensimmäisiä kevätpäiviä. PETE,17 istuu koulun pihalla, painaa tuomansa matkamankan auki. Eye of The Tiger alkaa soida. Seuraan liittyyvät KARRI,17 ja ANDREA, 17. AKSELI, 17 saapuu koripallo kainalossa, heittää sen Andrealle. Andrea heittää heti korin. Mankasta soi musiikki ja ilma täyttyy huudoista ja naurusta. Pojat alkavat kuoriutua takeistaan, kääriä hihojaan, riisua pitkähihaisiaan, ollaan enää vain T-paidoilla. Nuoret miehet mittailevat lihaksiaan. On kevät. On nuoruus. Akseli heittää pallon Andrealle.

AKSELI

Andrea sä oot Petellä. Ja Karri mulla. Andrea tänne näin ny keskiviivalle.

ANDREA

Vitut, mun pitäs olla jo lukemassa.

AKSELI

Haa onneks on eka JA VIKA koe vasta perjantaina.

KARRI

Thank god koeviikosta!

Akseli heittää pallon suoraa kohti Peteä. Tämä saa vaivoin sen kiinni.

ANDREA

Vittu mullon nilkka niin paskana, me alotetaan! Pete heitä ny se

helvettii ja tuu.

AKSELI

Kato Jönde!

KARRI

No Jönde tästä enää puuttuki!

JONI cruisailee fillarilla paikalle. Törmää alkajaisiksi Andreaan. Molemmat kaatuvat.

4.EXT. RUOTSALAISEN NORSSIN PIHA. KORIPALLOKENTTÄ.
ILTAPÄIVÄ

Koripallo halkoo ilmaa. Pallo lentää edestakaisin pojalta toiselle. AKSELILTA KARRILLE. Karrilta PETELLE. Peteltä Karrille. Takaisin. Pete heittää äkkinäisen Akselille. Akseli ei saa kiinni.

KARRI

No ehk se ett ku tyrii jotai ihan skidii ni sit rupee helposti panikoimaa ja tyrii vaa lisää.

PETE

Kandee vaa pitää pää kylmänä.

AKSELI

Joo sitte kaikki sanoo ett kandee pyöritellä päätä koko ajan joka suuntaan. Varsinki ku käännyt tai ylität risteyksen.

KARRI

Tota päänkääntelyy neuvooo kaikki.

PETE

Joo mut se on totta.

KARRI

Uskon mä sen.

Pallo viuhuu edestakaisin poikien käsissä.

5.EXT. KORIPALLOKENTTÄ. ILTAPÄIVÄ

JONI istuu fillarin takatarakalla. Andrea maassa tämän vieressä. Muut pojat säätävät mankkaa.

JONI

What the fuck happened eilen illalla?

Päähän sattuu vitusti ja
jonkinnäköstä kuhmuakin on.

ANDREA

Lähit sitte niin sanotusti mopolla
oikeen moottoritielle.

JONI

Höhö. Joo. Näin sitä vois sanoo.
Menin ihan villiks siitä.

Joni hörähtää. Pojat vaihtavat paljonpuhuvat katseet.

ANDREA

Eihän sua näyttäny pidättävän
mikään.

JONI

Ei nii mikää. Ei vittu mikää.

ANDREA

Faijapuoles ois.

JONI

No joo. Se ois pysäyttäny. Eeiku
ei sekää ois. Poljin nii saatanan
kovaa.

Taas kunnon naurut päälle. Andrea pyörittelee päätään.

ANDREA

Onkse nyt sitte ihme etton vähän
sekava olo.

JONI

Emmä tiiä sekava. Enempi niinku et
näi just. Kelaa. Vähän siistii
olla kaheksantoista. Saa tehdä ihan
mitä vittu huvittaa.

ANDREA

Hei. Sä oot aina tehny mitä sua
huvittaa.

JONI

Niinno. Se on kyllä totta. Ai
helvetti. Vähänks vääntää vatsaa.
Nyt iski hirvee deepee.

Andrea heittää kotiavaimensa Jonille.

ANDREA

Älä sit jätä niit sinne.

JONI

Kiitti.

Joni lähtee pyöräilemään vatsaansa pidellen.
Koripallopeli jatkuu.

6.INT. RAPPUKÄYTÄVÄ. PÄIVÄ

Joni juoksee rappukäytävän portaat ylös. Työntää avaimen lukkoon. Oven nimikyltissä lukee ROOT, MIKKOLA, MÄKI.

7.INT. ANDREAN KOTI. PÄIVÄ

Ulko-ovi aukeaa, JONI tulee hädässään vatsastaan kiinni pitäen. Asunto on tuttu, tie vessaan on suora. Vessan oven takana on yllättäen Andrean äiti, PAULA, 35, yllään vain rintaliivit ja yöhousut.

JONI

Tsori. Ku mun pitäs tota päästä...

PAULA

Aa. Joo. Totta kai.

Paula ottaa viinilasinsa allaspöydältä. Oviaukossa on ahdasta, kun Paula ja Joni ohittavat toisensa. Jonin katse käy naisen huulissa, rinnoissa. Vain pari senttiä erottaa nämä kaksi toisistaan. Silti - Jonin vatsaa vääntää. Joni sulkee oven. Paula katsoo pikaisesti peiliin. Poimii hupparin eteisen tuolilta, pukee päälleen, asettaa vetoketjun - ei liian alas, ei liian ylös. Vessasta kuuluva ääni saa Paulan avaamaan radion.

Vessa vedetään. Paula koettaa nojautua luontevasti eteisen peilipöytään. Joni tulee vessasta.

JONI

Kiitti hei tost. Sori. Mä en tienny ett tääl oli ketään kotona.

PAULA

Nii siis mitä, mis Antsu on?

JONI

Se on tuol koriskentällä. Munkin pitäis varmaan mennä...

Paula astuu askelen lähemmäs, työntää viinilasinsa Jonin nenän alle.

PAULA

Kymmenen pisteen kysymys: mistä maasta tää viini on?

JONI

Kiinasta?!

Se naurattaa molempia.

JONI

Mä en siis tiiä viineist mitää.

PAULA

Mutta naisista taidat tietää.

Paula hymyilee Jonille, käsi kulkeutuu hupparin vetoketjulle. Joni ei tee elettäkään lähteäkseen.

8.EXT. KORIPALLOKENTTÄ. ILTAPÄIVÄ

KARRI katsoo maahan, pyörittelee päätään. Maassa painii AKSELI ja PETE. Akseli pitää Peteä niskalukossa ja Pete työntää kädellään Akselin naamaa. Koripallo on Karrilla. Andrea seuraa tilannetta naureskellen kentän laidalla.

ANDREA

Noni jätkät ei tosta enää tuu mitään.

KARRI

Nouskaa nyt ni päästään pelaa tää loppuun.

Karri koettaa irrottaa Peten kättä, joka sitten irtoaakin Akselin naamalta. Pojat nousevat ylös, Akseli vielä vähän tönäisee Peteä.

KARRI

Kättä päälle tai ei tuu palloo takas.

Akseli ja Pete empivät hetken, lyövät kättä. JONI pyöriilee kohti kenttää kasvoillaan raukea - saanut - hymy. Andrea seuraa Jonin tulon koko pitkän kentän ympäri kulkevan matkan. Jonin katse kohtaa Andreaan pistävän tuijotuksen. Jonin hymy hyytyy. Andrea pitää Jonin tiukassa katseessaan.

FADE IN BLACK.

ANDREA, 17.

FADE OUT BLACK.

9.INT. ANDREAN KOTI. OLOHUONE. ILTAPÄIVÄ

ANDREA selailee netistä illan elokuvateatteritarjontaa ja puhuu kännykkäänsä. Läpsyttelee kympin seteliä edessä auki olevaan Lukion Matematiikan kirjaan.

ANDREA

Hei hei hei hei. Ei nyt tätä tää on joku romanttinen draama. Hahah, tää on romanttisen komedian jälkee huonoin mahdollinen vaihtoehto.

Andrea nousee koneen äärestä, pistää setelin taskuunsa, katselee ulos ikkunasta. Ketään ei näy. Andrea katsoo kelloa koneellaan. Sekuntiviisari etenee vinhaa tahtia.

ANDREA

Joo joo tää matikka on kohta selvitetty. Se menis 19.00 tai 21.15. Eiku kyl se käy oikeesti mulle se on hyvä. Joo, no nähään 18.30 kellon alla? Hei joku koputtaa. Okei, joo. Mo.

Andrea tuijottaa vain kelloa. Vastaa uudelleen puhelimeen.

ANDREA

Haloo. Eikö...Okei, mä lähen ihan heti. Sori.

Andrea sulkee puhelun. Koettaa soittaa. Kuuluu vain, että vastapuolen kännykkä on suljettu. Andrean huulilta voi lukea sanan vittu.

10.EXT. KAPTEENINKADUN LEIKKIPUISTO. ILTAPÄIVÄ

Päiväkodin pihalla leikkii ainoana lapsena MAX, 6. PETERI, lastentarhanopettaja, 32 ravistelee hiekkaa leluista. Andrea juoksee alas Korkeavuorenkatua ja hyppää metalliaidan yli puistoon.

HOITAJA

Noni, Max, veli tuli hakee sua.

ANDREA

Sori. Mä unohdin, ett mun piti

tänään hakee.

HOITAJA

Nii se unohti sun äitiskin. Ei se sanonut aamulla mitään että sä tulisit. Tää alkaa olla vakava juttu tää, kun meidän pitäs tietää kuka tulee hakee vai tuleeko yleensä kukaan. Tää alkaa olla kuule kohta sossujuttu.

ANDREA

Joo sori. Mä jotenkin sekosin päivistä.

HOITAJA

No Max. Nyt lähdetään kaikki kuitenkin kotiin. Äläkä unohda näitä: moikka Nala ja Simba.

Andrea kaappaa Maxin syliinsä. Petteri ojentaa Maxin repun, josta kurkkaavat pehmoeläimet. Andrea kantaa Maxin aidalle ja nostaa sen yli.

11.INT. ANDREAN KOTI. ILTAPÄIVÄ

ANDREA avaa jääkaapin oven. Jääkaapissa on avattu maitopurkki, margariinirasia, kattila, epämääräisiä purnukoita. Andrea nostaa kattilan kannen, löyhkä on valtava. Andrea sulkee jääkaapin, tyhjentää kattilan roskeen, valuttaa vettä hanasta. MAX istuu television edessä, katsoo Saariston lapsia, pehmolelut molemmissa kainaloissa. Andrea koettaa soittaa; soittoon ei vielä kukaan vastata.

12.INT. ANDREAN KOTI. LASTENHUONE/ÄIDIN MAKUUHUONE. ILTAPÄIVÄ

Kerrossänky jakaa huoneen Maxin puoleksi ja äidin puoleksi. ANDREA kaivaa Maxin pientä lompakkoa, jossa on vain leikkirahaa. Hyllyllä on kaksi säästöpossua, jotka ovat tyhjiä.

13.INT. ANDREAN KOTI. PÄIVÄ

ANDREA kaivaa tiskinpöydän kaapista olut- ja siideritölkkejä, pari limsapulloa kangaskassiin.

ANDREA

Max. nyt lähetään kauppaan. Max.
Max.

MAX kääntää päänsä Saariston lapset -elokuvasta, tuijottaa mitään tajuamatta hetken Andreaan, kääntää takaisin elokuvaan.

ANDREA

Max.

MAX

Älä!

ANDREA

Meidän pitää mennä kauppaan. Tääl ei oo ruokaa.

MAX

Mä jään tänne.

ANDREA

Sä tiet et mä en jätä sua yksin.

Andrea sulkee television. Max katsoo kiristävin ilmein Andreaa.

MAX

Yhdellä ehdolla.

Max kääntää viekkaan katseensa Andreaan.

14.EXT. KORKEAVUORENKATU. PORTTIKONGI/KATU. ILTAPÄIVÄ

Andrean pitää porttia auki. Pimeästä kongista tulee MAX nukenrattaita työntäen ja näyttää Andreaalle kieltä. Nukenrattaissa makoilevat pehmoeläimet. Andrea antaa Maxin mennä jonkin matkaa edelle, lähtee itse perään.

15.INT. SIWA. ILTAPÄIVÄ

ANDREA työntää tyhjiä pulloja palautuskoneeseen. Kuitti näyttää summaa 4,80. Taskussa on se kymmenen euronen. Pakastealtaalla Andrea punnitsee kädessään kalapuikkoja ja valmispitsaa. Pitsa maksaa enemmän. Max kurkottaa viereiseltä altaalta itselleen jäätelön.

ANDREA

Hei meillä ei riitä rahat tohon.

Max ei luovu jäätelöstä, vaan istahtaa se tiukasti käsissään lattialle.

MAX

Mä en lähe täältä mihinkään ellen mä saa tätä.

ANDREA

Hei älä ihan oikeesti viitti. Mun pitää lukee vielä ja kaikkee.

Max ei liikahdakaan. Andrea heittää toisen pitsan pakastealtaaseen, vaihtaa sen kalapuikkoihin.

16.INT. KAUPPA. KASSA. ILTAPÄIVÄ

Andrea latoo ostokset kassalle. Antaa pullonpalautuksesta tulleen kuitin. Ja kaivaa taskuistaan kymppin setelinsä. Max laskee liukuhihnalle jäätelönsä.

KASSA

Ahas. Pojilla taitaa olla herkuttelupäivä.

Andrea saa hymyntapaisen kasvoilleen.

17.EXT. KATU. ILTAPÄIVÄ

ANDREA kantaa ostoskassia kotiin päin. MAX menee edellä nukenvaunuja työntäen. Vanhempi pariskunta ohittaa Maxin ja kääntyy katsomaan tämän perään.

NAINEN

Onpas siinä suloinen pikkuäiti.

Andrea ohittaa pariskunnan.

ANDREA

Se on kyllä ISI.

Andrea ottaa Maxin kiinni ja laskee ostoskassin nukenvaunuihin.

18.INT. ANDREAN KOTI. KEITTIÖ. ILTA

ANDREA laittaa makarooneja kattilaan. Kalapuikot paistinpannulle ja avaa pizzapaketin. Kännykkä hälyttää korvalla.

ANDREA

Mo. Hei sori Janni tää nyt tää.. joo matikkaa joo. Oon enemmän hukassa siinä ku mitä kelasin. Oon nukkunu näköjää kaikki tunnit ei oo jääny päähän mitää. Tsori et tajusin tän vast nyt. Et kai ehtiny lähtee vielä? Okei saisitsä jonkun muun...tarkotin tyttöö.

ANDREA kuuntelee.

ANDREA

No joo mut jos mentäis vaik
viikonloppuna tai jotain? Joo okei,
no katotaan sitten, moikka!

Andrea lopettaa puhelun. Treffit peruttu.

19.INT. ANDREAN KOTI. KEITTIÖ. ILTA

MAX tökkii haarukalla edessään olevaa valmiiksi
paloiteltua pizzaa. ANDREA syö makarooneja ja
kalapuikkoja.

MAX

Mä haluan kans magaroonia.

ANDREA

Sulla on pizzaa.

MAX

Niin mut mä haluankin magaroonia JA
pizzaa.

ANDREA

Syö.

Andrea laskee laskuja ja syö. Max ei syö, tuijottaa
tuimana Andreaa. Andrea nostaa katseensa kirjasta,
vilkaisee kelloa, kääntyy Maxiin. Käydään tuijotuskisaa.

MAX

Et kato mua.

ANDREA

Syö.

MAX

Et kato mun ruokaa.

Max työntää ruuan kauemmas. Andrea työntää takaisin.

ANDREA

Sä lupasit että sä syöt jos saat
sen jätskin.

MAX

Joo mut sä et ois saanu kattoo mun
ruokaa. Nyt se on myrkyttynyt.

Andrea ottaa haarukallaan pizzanpalan Maxin lautaselta

suuhunsa.

ANDREA

Kato. Mä koemaistoin. Ei käy mitenkään.

MAX

Nyt mä en ainakaan syö kun sä koskit siihen.

Andrea antaa Maxin olla, alkaa syöttää laskimeensa lukuja, laskee kirjan tehtäviä. Vilkaisee kelloa, joka on varttia vaille seitsemän. Andra yrittää soittaa äidilleen. Ei vastausta.

MAX

Mitä luulet saanko äidiltä synttärilahjaks Dindendon?

ANDREA

En tiiä! Ehkä.

MAX

Saan!

ANDREA

No saat sitte.

MAX

Varmasti saan!

ANDREA

Sitä paitsi. Vastahan sulla oli synttärit. Sun synttäreihin on melkee vuos. Jouluki on ennen sun synttäreitä!

MAX

No Joulupukilta saan sitte lahjaks!
Ja sä saat vaan risuja ku oot ollu niin tuhma.

ANDREA

Miten niin oon ollu tuhma, tänäänkin hain sut tarhasta ja tein ruokaa, johon pistin mun viimiset rahat. Nii että syö.

MAX

Sä oot ollu tuhma ku oot niin tyhmä, mä saan varmasti Joulupukilta enemmän lahjoja ku sä!

Lällällää!

ANDREA

Lällällää itelles. Sitäpaitsi.
Joulupukkii ei oo ees olemassa.

Andrea tajuaa samassa itsekin, ettei tämä ollut nyt ehkä
ihan järkevä veto.

MAX

Mitä?

ANDREA

Ei mitää.

MAX

Mitä? Mitä sä sanoit. Jotain tyhmää
Joulupukista!

ANDREA

Narrasin.

MAX

Etkä narrannu. Sano mitä sanoit.

ANDREA

Sanoin että ei Joulupukkia edes oo
olemassa.

Max tuijottaa kyynelsilmin Andreaa.

ANDREA

Sitäpaitsi se on muutenki Nintendo
eikä Dindendo.

MAX

Mä saan sanoo Dindendo jos mä
haluan.

Max alkaa itkeä.

ANDREA

Syötkö jos saat siihen tätä
makaroonia?

MAX

Mä haluan syliin.

ANDREA

Etsä voi tulla syliin, mä lasken
tässä.

Andrea katsoo Maxia. Max katsoo Andreaa.

MAX

Mä haluan syliin.

Andrea vetää tuolia taaksepäin, Max kipuaa syliin.
Andrea vetää Maxin lautasen eteensä, Max alkaa lapata
Andrean sylissä makaroonia suunsa täyteen ja pizzanpalaa
perään. Mumisee jotain epäselvää.

ANDREA

Mmmmm möömmm mmmm. Syö suu ensin
tyhjäksi.

Kyynelten läpi Maxia naurattaa Andrean matkiminen. Max
koettaa hammastaan.

MAX

Mun taitaa heiluu tää hammas.

Max juoksee katsomaan eteisen peilistä. Andrea ottaa
puhelimien kätteensä. Näpyttää kännykkää. Puhelin soi
kauan, ennen kuin siihen vastataan.

ANDREA

Kato säkin osaat vastata siihen
luuriin. Ni millon sä tulet?

Andrea kuuntelee hetken.

ANDREA

Mun piti päästä leffaanki viel
illalla. No joo nii on mutta
niinku tässä ois muutenkaan
mihinkää pystyny lukee. Oisit ees
ilmottanu että mun pitää hakee Max,
se oli ihan tipalla ettei sitä
viety sossuun...

Langan toisessa päässä suljetaan puhelin.

ANDRA

Haista ----.

Andrea tekee lujan heittoliikkeen kännykälleen mutta
hidastaakin viime hetkellä ja kolauttaa sen vain hiljaa
pöydälle.

20.INT. ANDREAN KOTI/KYLPYHUONE. ILTA

MAX pesee hampaita. Käännytty Andreaa kohti.

MAX

Yäk. Toi haju tulee tänne asti.

Andrea istuu pöntöllä, ilmeisesti kakalla. Ja lukee matematiikan kirjaa.

ANDREA

Se on miehen haju hei.

MAX

Mitä luulet ANDU, kumpaa äiti rakastaa enemmän, sua vai mua?

Andrea ei vastaa, katsoo Maxia, joka voitonvarmana pyyhkäisee hiukset silmiltään.

21.INT. ANDREAN KOTI. LASTENHUONE/ÄIDIN MAKUUHUONE. ILTA

ANDREA nostaa Maxin pehmolelun kerrossängyn alemmalta sängyltä, joka toimii leikkipaikkana, ylemmälle sängylle, jossa Max makaa peiton alla.

MAX

Mikä on sossu?

ANDREA

Mä toivon Max ettei sun tarvi koskaan tietääkään.

Andrea kohentaa Maxin peittoa.

ANDREA

Mutta nyt hyvää yötä.

MAX

Eiku iltarukous.

ANDREA

TAAS. EI. Enhän mä ees...

Andrea haukottelee.

ANDREA

Aha. Väität sä seuraavaks ett Jumalaakaan ei ole olemassa!

Paljon puhuvat ilmeet molemmilla. Andrea luovuttaa, huokaisee.

ANDREA

Levolle lasken luojani.

Max haukottelee.

ANDREA

Armias ole ...

MAX

...Suojani. Jos sijailtain en nousisi.

ANDREA

Joo.

MAX

Taivaaseen ota tykösi.

ANDREA

Aamen.

MAX

Hyvää yötä.

Andrea antaa hyvänyönsuukon Maxin käsivarteen.

22.INT. ANDREAN KOTI. OLOHUONE. ILTA

Andrea tekee matikan laskutehtäviä, televisio on hiljaisella auki. ANDREA pysähtyy kuulostelevaan. Poistaa televisiosta äänen. Korvat rappukäytävää kohti; kolahdus tulikin Maxin huoneesta.

23.INT. ANDREAN KOTI. OLOHUONE. ILTA - MORNING

Max istuu sohvalla jalat koukussa, kuuntelee.

SIMBA (Andrean muunnettu ääni)

Ei sun sinne vielä tarvi mennä. Se on vaan rukous. Sen tarkoitus on suojella sua. Tehdä sulle hyvä mieli.

MAX

Voisko sinne soittaa.

NALA

Ai taivaaseen vai?

MAX

Mullois kauheesti kerrottavaa.

NALA

Ai sun isälles vai.

MAX

Mullon sitä kova ikävä.

NALA

Sillon varmasti kova ikävä sua.

MAX

Onks sulla ikävä sitä?

Andrea muuttaa äänensä omakseen.

ANDREA

On mullaki. Olihan se vähän niinku
munkin isä.

MAX

Mitä luulet onko sillä äitiäkin
ikävä?

ANDREA

Totta kai on.

ANDREA

Sitä paitsi. Äiti rakastaa sua kyl
enemmän ku mua.

MAX

Mistä tiiät.

ANDREA

Se on sanonu.

Andrea muuttaa jälleen äänensä, pehmot alkavat puhua.

NALA JA SIMBA

Nyt alkaa olla unihiekkaa silmissä.
Mennäänks äidin sänkyyn nukkumaan?

MAX

Saanks mäKIN mennä sen sänkyyn
nukkumaan?

ANDREA

Saat.

MAX

Voiksä kantaa mut. Mua pelottaa.

ANDREA nappaa Maxin ja kaikki pehmoeläimet syliinsä.

24.INT. ANDREA KOTI. ÄIDIN MAKUUHUONE. AAMUYÖ

ANDREA herää äidin sängystä. MAX nukkuu pehmolelut
kainalossa vieressä. Rappukäytävästä kuuluu meteliä.
Andrea ampaisee sängystä.

25.INT. ANDREAN KOTI. ETEINEN. AAMUYÖ

Andrea seisoo eteisessä, tuijottaa ulko-ovea. Kynnyksellä on aamuhesari. Ovi aukeaa: Paula ja vieras mies, SAMI astuvat kovaäänisesti sisään. Paulan farkkutakin nappiin on köytetty foliodinosauruksen ilmapallo.

PAULA

Ei ollut Kaarle Kustaan hovissa näitä ongelmia varvastossuilla...

ANDREA

Mitä te oikeen huudatte tähän aikaan yöstä.

PAULA

Hei pupu. Miten sä olet tähän aikaan hereillä?

ANDREA

Kello on jotain viis aamulla.

SAMI

Kuka tää on?

PAULA

Mun poika.

SAMI

Ai Max!

PAULA

Eikun Andrea, sen ensimmäisen mulkun poika. Täs on Sami meidän uus taittaja...Anteeks vaan, mut isäs oli ihan paska miehenä, kasvattajana ihan hyvä, mut miehenä paska. Me otetaan nyt yömyssyt.

ANDREA

Te ette ota mitään, Max nukkuu tuolla. Sori.

Paula suutelee Samia.

ANDREA

Hei nyt riittää ihan oikeesti. Vittu nyt riittää.

Andrea työntää Samin ulos ovesta. Paula tuijottaa

Andreaa.

PAULA

Jumalauta. Sä oot kyllä, sä oot kyllä samanlainen paskiainen ku isäs.

ANDREA

Mitä sä kuvittelet, tuovas tänne vieraita miehiä TÄHÄN AIKAAN YÖSTÄ.

PAULA

Yks riehuu täällä, miten sä luulet, että mä kehtaan mennä töihin! Kuule, kakstoista tuntia synnytin tollasta paskiaista!

ANDREA

Älä huuda.

PAULA

Mä elätän sua, sä kehtaat riehua. MÄ maksan sun ruuan, mä määrään täällä ja nyt mä menen nukkumaan.

ANDREA

Sä et mee nukkuu tonne, Max nukkuu siellä.

PAULA

Ja mä menen minne mä haluan. Mä määrään täällä, tää on mun koti!

Paula koettaa tönäistä Andrean tieltään ja mennä makuuhuoneeseen. Andrea estää Paulan menon. Paula tarttuu Andreaan kiinni. Andrea tarttuu Paulaan ja työntää tämän eteisen lattialle tehtyyn petiin.

ANDREA

Sä nukut tossa.

Paula kaatuu patjalle. Dinosaurius ilmapallo katkeaa.

PAULA

Ai että, ai että! Oikeen A-luokan sälli! Tollasenko oon kasvattanu...

Andrea vetäisee dinopallon ovenvälistä, helium alkaa pihistä, mutta vielä pallo nousee kattoon. Andrea seuraa dinon nousua ja kääntää katseensa humalassa olevaan äitiäänsä.

26.EXT. LINNANMÄKI. PäIVä

Susipukuun pukeutunut hahmo seisoo ravintolan
SUDENNÄLKÄÄN -kyltin edessä kainalossaan tyttöjä, jotka
haluavat kuvauttaa itsensä hahmon kanssa. Tytöt
vaihtuvat toisiin - ja taas toisiin. Käy kainalossa pari
poikaakin.

27.INT. LINNANMÄKI. RAVINTOLA. PäIVä

TARJOILIJATAR, 28, kattaa pöytää yksityistilaisuuteen.
JONI lampsii sisään susipuvussaan, pää kainalossa.

JONI

Moi.

TARJOILIJATAR

Mooi.

Tarjoilijatar kirjoittaa lautasliinaan osoitteensa:
Helsinginkatu 17 ja työntää sen sudenpäähän.

TARJOILIJATAR

Kasilta sitten.

JONI

Ai nii joo. Vitsi, mä en salee
kyllä pääse.

TARJOILIJATAR

No salee pääset. Mä täytän 25 vaan
kerran vuodessa.

JONI

Ai kerran vuodessa. Mun pomo
tappaa mut, jos se saa tietää.

TARJOILIJATAR

Mitää tapa. Katoki et tulet
ajoissa.

JONI

Emmä kyl tiiä.

TARJOILIJATAR

Heii. Sä lupasit.

Tarjoilijatar tarttuu suden vatsakarvaan.

TARJOILIJATAR

Tää on kyl jotenkin nii-in
kiihottava.

JONI

Pervo.

Joni lähtee lampsimaan pukuhuoneeseen. Kääntyy puolimatassa. Väläyttää valloittavan hymynsä.

JONI

Nii olikse kasilta?

28.EXT. TÄHTITORNINMÄEN KIVIPORTAAT. Päivä

PETE on kusella patsaan juurella. AKSELI, ANDREA ja KARRI riisuvat paitojaan paahattavan kevätauringon alla. JONI jututtaa kauempana kolmea tyttöä. Tytöt lähtevät naureskellen. Joni jää tekemään "älkää jättäkö mua" -eleitä. Viimein Jonin on palattava poikien pariin.

KARRI

No. Saitsä Jönde niiden numeron?

JONI

JÖNDE! Mikä on toi Jönde? En mä haluu olla Jönde. En mä ees ois halunnu niiltä numeroo. Ne oli rumia.

KARRI

Hei. Niit oli vaa kolme. Niit o lisää.

ANDREA

Se yks oli ihan nätti.

KARRI

Mikä vittu mua on purru kaulasta?

AKSELI

Nainen.

KARRI

Oliski.

Karrin puhelin soi.

AKSELI

Naiset soittaa.

KARRI

Mutsi. No? Eiiku mä oon tääl kundie kaa.

ANDREA

Kerro mutsilles terveisii.

KARRI

Andu lähettää terveisii. Ok.
Tarviiks muuta? Moo.

AKSELI

Pitääks sun lähtee himaa?

KARRI

Ei mut sitku pitää ni hakee kaupast
jotai maitoo.

JONI

Haetaa kaupast bissee.

Pete tulee muiden taakse.

PETE

Se joka vika mäen päällä on JÖNDE!

JONI

Se en o mä.

Joni, Pete ja Akseli pinkaisevat juoksuun. Andrea ja Karri nousevat hitaasti, ottavat pari askelta. Katsovat toisten juoksua.

KARRI

Me kaks ollaa ainaki eka takas.

Joni, Akseli ja Pete kääntyvä mäellä ja juoksevat alas. Akseli hypähtää ensimmäiseen lyhytputkukseen ja kiipeää sen sekunnissa ylös.

PETE

Näi jätkät juostaa naisten peräs.

Pete seuraa Akselia viereiseen lyhytputkukseen.

ANDREA

Noi jätkät apinat kiipee palmuu.

KARRI

Sitä paitsi miten sä aiot selvii
koko kesän, ku sul on jo muija.
Kuka jaksaa olla yhen muijan kans
koko kesän.

FADE IN BLACK.

KARRI, 17.

FADE OUT BLACK.

29.INT. KERROSTALON AUTOTALLI. TEHTAANKATU. AAMUPÄIVÄ

Autotallin ovi aukeaa. KARRIn äiti, MARJO, vetelee keltaiselle Posti-it -lapulle ranskalaisen viivan, jonka perään kirjoittaa sanan isä, joka muuttuu pienen empimisen jälkeen sanaksi isättömyys. Toinen ranskalainen viiva ja rahankäyttö/ koulu / ammatti, kolmas ranskalainen viiva tupakka / alkoholi / kaikki semmonen ja neljäs tyttöystävä / uskollisuus. Äiti vilkaisee poikaansa, hellyys käy katseessa. Lapun toiselle puolelle Marjo kirjoittaa vielä jotain, mitä emme näe. Sitten se on valmis, lappu tupakka-askin kylkeen. Kainalossa on kenkälaatikko, olalla käsilaukku ja kädessä meikkipussi. Marjo avaa oven.

Lätkän Suomi-Ruotsi 2003 MM-välierien viime hetket kuuluvat autoradiosta. Tunnelma käy kuumana. KARRI istuu kuskin paikalla, kuuntelee kädet nyrkissä ottelua. Marjo istuu pelkääjän paikalle, takki jää huonosti alle. Marjo katsoo epäuskoisena poikaansa.

MARJO

Eikö se oo selvä jo se peli.

KARRI

Venaa.

Karri alkaa kiinnittää turvavyötään, ja juuri silloin pelin viime sekunneilla, Ruotsi tekee voittomaalin.

KARRI

Vittu saatanan perkele.

Karri pamauttaa nyrkillä kojelautaan.

KARRI

Vitun apinat.

MARJO

Kummat.

KARRI

Vittu molemmat.

Marjo ojentaa avaimet Karrille. Asettaa tupakka-askin keskikoloon.

MARJO

Miten mä en nyt hahmota tätä. Eikö

toi oo jääkiekkopeli ja idea oo se
että jompi kumpi voittaa.
Tietääkseni. Hyvä oli peli ja
hyvin taistelivat viime sekunneille
asti. Jos toinen saa maalin, ni
eihän se kenenkään vika ole.

KARRI

Ai. Sekö ei ole suomalaisten vika,
jos ne ite häviää. Eihän nää
suomalaiset muuta osaakaan perkele.

Karri pamauttaa vielä kerran kojelautaa.

MARJO

Nyt on kuule niin. Että ennen kun
tästä mihinkään lähetään, ni
hurrataan voittajalle. HURRAA
HURRAA HURRAA RUOTSI! Ja sitten
hyville kakkosille. HURRAA HURRAA
HURRAA SUOMI! Hyvä oli jäkispeli.
Noniin. Siitä masennuksesta
selvittiin sillä ja eikun auto
käyntiin.

KARRI

Älä sinä puhu lätkästä kun et siitä
mitään ymmärräkään.

MARJO

Käynnistä.

Karri käynnistää auton, joka ei tietysti onnistu ensi
yrittämällä.

Marjo painaa aurinkolasit silmilleen.

MARJO

On sitä kuule seurusteltu joskus
jääkiekkoilijankin kanssa.

KARRI

Oho. Se onkin jo hyvä suoritus
sulle. Kenen?

MARJO

Mistä minä nyt jokaikisen miehen
nimen muistaisin.

Marjo miettii tovin.

MARJO

Raision...joku...kiekkoseura
kaheksan kolme...

KARRI

Haha! Joku nelosdivari.
Pellesarja!

Jääkiekon MM 2003 -CD napsahtaa soittimesta ulos.

MARJO

Ja tämä oli kaks tuhatta kolme
tämä. Tervetuloa vuoteen
kakstuhatta kymmenen. Saatsä
jotain kiksejä tästä kukaan
kuuntele vanhoja matseja...

KARRI

Ihan sama mitä sitä kuuntelee.
Kakstuhatta kymmenen ja edelleen ne
hävii.

MARJO

Käynnistä. Nyt lähti viimeinen
ajotunti.

Karri käynnistää auton. Ei ihan ensimmäisellä onnistu.

KARRI

Tätä mä oon odottanu. Pääsen susta
eroon.

MARJO

Kuule. Voin kertoa, kiitos samoin!
Mennäänkö.

Karri pistää vaihteen vapaalle, antaa auton lähteä
tallista ja käynnistää. Marjo ottaa aurinkoläpän peilin
esille ja ripsivärituubin harjan ripsilleen. Karri
katsoo Marjoa. Marjo kääntää katseensa Karriin.

MARJO

Nii?

KARRI

Miten sullon noi hirveen isot
silmäpussit.

Auto lipuu autotallista.

30.EXT. TEHTAANKATU. AAMUPÄIVÄ

Auto kääntyy pihalta vasemmalle Tehtaankadulle, kunnes

aloittaa kenguruhyppelyn. Auto sammuu ja pysähtyy. Marjo kolauttaa päänsä tuulilasiin.

31.EXT. TEHTAANKATU. AAMUPÄIVÄ

MARJO koskettaa otsaansa. Karri katsoo eteensä, nyökkäilee.

KARRI

Mmm. Mitä mä sanoin.

Marjo kiinnittää turvavyön.

MARJO

Millon tulit kotiin?

KARRI

Oisko ollu jotain kaheksan yheksän.

Karri käynnistää autoa uudelleen. Lähtee hiljakselleen eteenpäin.

MARJO

Älä valehtele. Yhdeltätoista katoin telkkaria vielä et ollu sillon kotona kyllä.

KARRI

Aamulla helvetti.

MARJO

Aamulla! Taas! Montako joit?

KARRI

No en montaa.

MARJO

Montako?

KARRI

Pari. No ehkä viis kuus...

MARJO

Kolmosta?

KARRI

...ja jotain HEL-VETIN pahaa likööriä. Mut lopetin aikasin.

MARJO

Saatana. Siihen nii sivuun.

Karri vilkuttaa, kääntää auton kadun sivuun.

32.INT. KARAOKEBAARI. AAMUPÄIVÄ

KARRI puhaltaa alkometriin. MARJO tutkii baarin hittilistää. BAARIMIKKO kulkee ohi, moikkaa Marjoa, kuten vanhaa tuttua moikataan. Tämä on selvästi tuttu paikka tämä. Marjo ottaa alkometrin KARRIN kädestä.

KARRI

Nolla niinku mä sanoin.

MARJO

Uudestaan. Mä en nähny, että puhalsit.

Marjo laittaa uuden kolikon sisään. Karri ottaa alkometrin, vetää syvään henkeä. Puhaltaa. Viisari ei värähdäkään. Marjo laskee alkometrin takaisin - myöskin baarin vakiovarusteisiin kuuluvan - mikrofonin viereen.

33.INT. AUTO. TEHTAANKATU AAMUPÄIVÄ

Auton perävalo palaa, auto lähtee eteenpäin. KARRI peilaa peruutuspeilistä kampaustaan. MARJO tarttuu peiliin, kääntää oikeaan asentoon.

MARJO

Anna mennä sitä vanhaa reittiä vaan.

KARRI

TAAS?

MARJO

Taas? Niin kauan sitä mennään että se osataan. Kaistanvaihto meni viimekskin vielä ihan persiilleen.

Auto vilkuttaa, kääntyy Tehtaankadulta vasemmalle rantaan.

34.INT. RANTATIE. AAMUPÄIVÄ

Karri avaa ikkunan, asettaa kyynärpään ulos, kääntää rattia rauhallisiin ottein vasemmalle. Matka taittuu jonkin aikaa hiljakselleen tuttua reittiä. Marjo kaivaa kenkälaatikon, alkaa sovittaa uusia kenkiä jalkaansa.

KARRI

Nyt kun mä saan tän kortin...

MARJO

JOS saat.

KARRI

...niin kai mä saan sitte lainata tätä joskus?

MARJO

Et jätkäporukan kuskaamiseen.

KARRI

Just vittu joo!

Tullaan risteykseen. Risteys ylitetään ihan rauhassa.

MARJO

Sillai saat että mä oon kyydissä.

KARRI

Pidä autos. Mä ostan prätkän.

MARJO

Just kuoli joku ajoi moottoritiellä kaidetta päin sataa neljää kymppiä lehdestä luin. ---
Sitte saat lainata ku lähet tyttöystävän kanssa.

KARRI

Häh?

Karri katsoo ällistyneenä äitiään.

KARRI

Mihin katos se sun kuuluisa tasa-arvoajattelus? Mitä välii sillä on onko se jätkä- vai tyttökaveri.

MARJO

Jätkäporukassa sitä tulee helposti isoteltua.

Marjo tööttää torvea edessä risteyksessä seisovalle autolle.

MARJO

Tää oo mikää parkkipaikka. Muualle siitä huseeraamasta hus.

Auto edestä lähtee. Karri myös.

MARJO

Seis seis seis!

Marjo painaa jalkatilassaan olevaa jarrua. Osoittaa sormellaan edessä olevaa liikennemerkkiä.

MARJO

Kolmio kolmio kolmio! Muista nyt tää. Tuolta ku tulee ni kyljessä on ja sinä olet syypää.

Karri kääntelee päätään liioitellusti oikealle ja vasemmalle. Marjo tuijottaa Karria, helppaa jarrutusta. Karri lähtee ylittämään risteystä. Karri ajaa seuraavaan risteykseen, jarruttaa ja pysähtyy. Marjo ja Karri kääntävät katseensa oikealle. Ei tule autoa. Marjo kääntää katseensa vasemmalle ihmetellen eikö Karri jo lähde. Autoa ei tule. Karri katse on kiinnittynyt vasemmalle, josta jonkin matkan päästä lähestyy tirskuva, keikistelevä, vaalea tyttövaljakko ja ylittää tien. Karrin katse seuraa tyttöjä. Marjon katse jää Karriin.

MARJO

Mitä sää teet?

KARRI

Kattelen.

MARJO

Tollasiako?

KARRI

Liikennettä kattelen.

MARJO

Hötsöntötsöjä.

Marjo töräyttää torvea. Tytöt hätkähtävät. Karri on nolo.

MARJO

Noo ni. Sillä saatiin tötteröt sekaisin.

Marjo nauraa.

MARJO

Blondia älä ota. Niistä ei oo koskaan ku harmia vaan.

Marjo pudistelee päätään ja huoahtaa, vanhat, epämiellyttävät muistot tulvivat mieleen. Katse hakeutuu kaukaisuuteen.

35.INT. AUTO PäIVä

MARJO vääntää autoradion volyyminappulaa isommalle. Radio soi Limp Bizkitin Behind blue eyes. KARRI saapuu kohti liikenneympyrää. Marjo fiilistelee mukana miten taitaa.

MARJO

You don't know...no-one knows how it feels to be the bad man.

KARRI

Joskus mä aattelen...että no niinku...hahah...että oon niinku...tommone bääd mään.

Marjo kääntää katseensa Karriin, katsoo hitaasti. Silmät laajenevat. Katse kääntyy takaisin eteen tiehen.

MARJO

Mikä tää on tää biisi?

KARRI

Mikä?

Marjo vääntää vielä lujemmalle. Karri huomaa Siljan terminaalin luona SUSI-hahmon (JONI), joka polttaa tupakkaa. Karri hörähtää, mutta ei hämmästy. Marjo ei sen sijaan ole tajuta näkemäänsä.

MARJO

Tää hidas biisi.

KARRI

Eihän tää oo hidas. Ihan yhtä nopee ku se oikee.

MARJO

Tää on se oikee.

KARRI

Ehä o.

MARJO

No mikä on se oikee. Mitä sä ajat ympyrää.

KARRI

Et oo käskeny kääntyy.

MARJO

Vasemmalle. Vanhaa reittiä.

KARRI

Ei tästä voi kääntyä vasemmalle.

MARJO

Tiiät mitä mä tarkoitan.

KARRI

Vasemmalle niinku minne, mistä kohtaa. Jos sä sanot tässä vasemmalle ni se on tässä kohtaa sitte oikeelle. Sano nyt että oikeelle.

MARJO

Enkä sano. Sun pitää itekin jotain tajuta.

KARRI

Sanot.

MARJO

En.

KARRI

No sanot.

36.EXT. LIIKENNEYMPYRÄ. PÄIVÄ

Auto kiertää liikenneympyrässä kiihtyvää vauhtia.

37.EXT. SHELLIN ASEMA. PÄIVÄ

MARJO vetää röökiä, hiukset sojottavat pystyssä. Pää on vieläkin pyörällä, jaloissa heittää. Edessä on vessakoppi, lukko on punaisella.

Marjo vetää syvät henkoset tupakastaan. Sukii tukkaansa. Vessanovi aukeaa. Karri luo pikaisen katseen Marjoon, Vetskari kiinni. Kävelee autolle. Marjon ärjy katse takaisin, tumpaa tupakan.

38.INT. AUTO. PÄIVÄ

Karri vaihtaa kaistaa kolmikaistaisella tiellä, alkaa hiljentää ja vilkuttaa vasemmalle. Marjo asettaa tupakkaaskinsa kojelaudan keskikoloon.

MARJO

Noni. Nythän se meni. Vasemmalle ja siitä jatkat etiäpäi.

Karri kääntyy vasemmalle ja alkaa ajaa suoraan tietä

eteenpäin. Nopeusrajoitus näyttää 80 km tunnissa. Marjo kurkottaa katsomaan nopeusmittaria. 75 pintaa mennään.

MARJO

Paina ihan reilusti vaa. Turha jäädä tietä tukkimaa.

Karri painaa lisää kaasua, mittari näyttää 85. Marjo vilkaisee muistilappuaan tupakka-askin kyljessä ja nojautuu tyytyväisenä takaisin penkilleen.

MARJO

Näin ajaa meidän poika.

Hyvä mieli valtaa Karrinkin. Taputtelee kättä reiteen musiikin tahdissa, katsahtaa Marjoon. Marjo takaisin. Hymyt käyvät molemmilla.

KARRI

Pystytsä heittää mulle kaks kymppii illaks?

MARJO

Kaks kymppii?

KARRI

Menisin leffaan.

MARJO

Joka maksaa kympin.

KARRI

No ostan popkornii ja tollasta.

MARJO

Siellä niitä on kaapissa. Jyviä. Teet ite. Seuraavasta sitten oikeelle.

KARRI

Mun pitää maksaa yks tyttö kans.

Marjo vilkaisee Karria, sitten tietä.

MARJO

Oikeelle. Vilkku! Vilkku vilkku. Tyttö?

KARRI

Herrasmiehet maksaa.

MARJO

Aha. Nyt se on näin.

Marjo nakkauttelee niskojaan.

MARJO

Ei meidän aikana vaan kukaan maksanut. Ite oon aina kaiken maksanu.

KARRI

Se oli silloin - nyt on nyt.

MARJO

Herrasmiehet maksaa. Herrasmiesten äidit ne tässä maksaa. Noonii koukkaas tonne.

KARRI

MITÄ? Mun pitää olla kolmelta takas.

MARJO

Viis minuuttii. Oon kattonu valmiiks jo.

Karri puree hammasta, mutta kääntyy Marjon näyttämään suuntaan.

39.EXT. HALLIMYYMÄLÄALUE. PÄIVÄ

Edessä avautuu Ikean ostosparatiisi.

40.EXT. IKEAN PARKKIALUE. PÄIVÄ

KARRI nojaa autoon, polttaa tupakkaa, katselee satunnaisesti ohikulkevia nuoria naisia. Aurinko paistaa mukavasti kasvoille.

41.EXT. IKEAN PARKKIALUE. PÄIVÄ

MARJO raahaa kahta suurta ja leveätä laatikkoa. Laatikoiden päällä keikkuu orkidea ja Daim-laatikko. Karri huomaa Marjon tulon, tumpkaa nopeasti tupakan maahan. Räkäisee asvaltille. Marjolta leviää toinen laatikoista maahan. KARRI tajuaa, että pakko sitä on lähteä auttamaan. Karri askeltaa Marjoa kohti kaikessa rauhassa. Marjo kerää kaapin osia maasta.

KARRI

Eikö näitä nyt jo oo tarpeeks. Ite saat kyllä koota.

MARJO

Näitä ei oo kuule ikinä tarpeeks.
Ja itehän mä oon nää tähänki asti
koonnu. Joka-ainoon.

42.INT. AUTO. PäIVä

KARRI peruuttaa autoa. Taustapeilin näkyvyyden estää takana olevat laatikot. Volvo hipaisee takan olevan auton etupuskuria. Autosta nousee ISO MIES, avaa Karrin puoleisen oven. Samassa MARJO nousee autosta, tarkistaa miehen puskurin, ettei siihen mitään tullut. Mies valittaa jo täyttä päätä Karrille.

MARJO

Olepas sinä siinä hiljaa. Tässä tätä vasta opetellaan. Autos on ihan kunnossa.

Mies avaa vielä kerran suutaan. Marjo hiljentää Miehen.

MARJO

Käyttädy ny. Iso mies. Lapses kattoo.

Miehen auton takapenkiltä tilannetta seuraavat kaksi lasta. Mies katsoo lapsiaan, sitten Marjoa ja Karria, autoaan. Lampsii kiltisti takaisin autoon.

43.INT. AUTO. PäIVä

MARJO katselee maisemia tyytyväisenä, KARRI vilkaisee peruutuspeilistä taakseen. Äiti ja poika katsovat toisiaan helpottuneina, hymy pilkahtaa molempien kasvoilla. Karri vilkaisee Marjon kenkiä.

KARRI

Ostit sitte taas vähän liian pienet vai?

MARJO

En. Näitä pitää vaan vähän venuttaa.

Karri ei ymmärrä.

KARRI

Onks noi nyt ne Löpötöpöt?

MARJO

Löpötöpöt! Louboutanit!

KARRI

Oho. No siistit on.

MARJO

Taksiliiton kevätjuhlaan aattelin
laittaa.

Sitten Marjon silmät osuvat avonaiseen tupakka-askiin,
Marjo tarttuu Karrin oikeaan käteen, vie nenänsä alle.
Marjon ilme kertoo Karrin jääneen kiinni tupakanpoltosta,
mutta toteaa lempeydellä:

MARJO

Polttasit ees omias.

Marjo kääntää tupakka-askin. Tärkeitä puhuttavat asiat
ranskalaisin viivoin postit -lapulla tupakka-askin
kyljessä. Miettiä onko Karri nähnyt ne.

44.INT. AUTO. PäIVä

Ajellaan erittäin vilkasliikenteisellä osuudella. MARJO
on valppaana joka suuntaan, kuten KARRIKIN. Puhe etenee
harvakseltaan ja katkeakaan välillä, kun tulee tarkka
paikka.

MARJO

Keväisin sain kevätjuhlavaatteet ja
jouluksi...joulujuhlavaatteet, jos
siihen jotain väliin...ni ite piti
rahat hommata.

KARRI

Aha. Ja taas tultiin tähän. Miten
kaikki oli niin ankeeta silloin
ennen vanhaan.

MARJO

No en minä tarkota että
sulla...pitäs olla yhtä
vaikeeta...mutta just sait viime
kuussa farkut...ja lippalakin.

KARRI

LIPPALAKIN!

Karri lyö kättä reiteen.

KARRI

OI! Sä luulet sä oot ainoo jolla
on ollu vaikee lapsuus...oli munkin
isä alkoholisti!

MARJO

Joo mutta mun isä oli sen lisäksi
väkivaltanen.

KARRI

Mun isä käytti huumeita.

Marjo katsahtaa Karriin.

KARRI

Ite oot sanonu.

MARJO

Meillä juostiin kuule
talvipakkaseen, kun se sille päälle
sattui. Sun ei oo tarvinnu juosta,
kiitos mun.

KARRI

Kiitos sun etten oo ikinä ees nähny
koko äijää.

MARJO

Oo kuule onnellinen. Kunpa en ois
minäkää. Sen paremmin omaani ku
sunkaan.

Karri kääntää rattia tiukassa kurvissa. Tullaan jyrkkään
mäkeen.

KARRI

Oli sulla jotain paremmin ku mulla.

Marjo kääntyy hämmentyneenä Karriin.

KARRI

Sulla oli sentään kunnon äiti. Mun
on vaan ihan täys sekoboltsi.

Marjon suu tiukkenee, katse kääntyy kohti tietä.

MARJO

Jaahas. Ja otetaas sitte mäkilähtö.
Ja taskuparkkikin saadaan näköjään
samaa syssyyn.

Marjo painaa jarrut pohjaan.

45.INT. KATU KALLIOSSA./AUTO. Päivä

MARJO veivaa ikkunaa auki.

MARJO

Mitä nyt taas?

Eteen on pysäköinyt maija ja POLIISI nojautuu ikkunankylkeen. Pientä flirttiä ilmassa.

POLIISI

Eiku että...kauanko teillä tällä kertaa menee?

MARJO

No niin kauan että poika oppii!

POLIISI

Selvä. Selvä se.

Karria hävettää.

KARRI

Sori.

POLIISI

Homma hanskassa.

Poliisi näyttää ookoota.

46.EXT. KATU KALLIOSSA. PÄIVÄ

POLIISI pysäyttää liikennettä KARRIN poikittaisen auton tieltä. Karrin takana mäessä viisi autoa. Karri saa - hitaasti mutta varmasti peruutettua auton parkkiin. Poliisi näyttää peukkaa.

47.EXT. SÖRNÄISTEN RANTATIE. Päivä

Maantie avautuu pitkänä edessä. KARRI kaivaa nenäänsä, pudottaa räkäpalleron auton lattialle. MARJO sattuu sen huomaamaan.

MARJO

Siivositko huonees?

KARRI

Siivosin.

MARJO

Etkä siivonnu.

KARRI

Siivosin.

MARJO

Et siivonnu, vaatteet oli hujan hajan ja tietokoneen päällä pölykerros. Kaks viikkoo sitte sanoin jo että siivoo.

KARRI

Siivosin.

MARJO

No et oo siivonnu ku kävin

KARRI

Mitä sä teit mun huoneessa?

MARJO

No en minä nyt siihen lupalappua tarvi...

KARRI

Tarviit.

MARJO

En niin kauan ku vuokran maksan.

KARRI

Et maksa kauaa.

MARJO

Miten nii en maksa?

KARRI

Muutan kohta heti ku täytän kaheksantoista. Kesällä jo varmaan.

MARJO

Kesällä jo varmaan. Nyt ihan mielenkiinnosta kysyn, että mihinkä aiot muuttaa?

KARRI

Vaikka ihan Huvilakadulle kuule.

MARJO

Ja milläköhän rahalla jos saan kysyä?

KARRI

No omalla vittu.

MARJO

Silläkö seittämälläkymmenellä
eurolla joka sulla on jäljellä
synttärirahoista.

KARRI

Sillä.

MARJO

Ihan itekö ajattelit kilkuttaa sen
säästöpossun rikki?

KARRI

Tai sitte mä hoidan itelleni jonkun
vaimon joka maksaa, tarvi tulla sun
huutelee, että onko siivottu onko
siivottu.

MARJO

Nyt on kuule niin, että tänään et
lähe minnekään. Siivoot ja menet
ajoissa nukkumaan tosta tuu mitään
joka yö jossain sitte ollaan
kiukkusia...

KARRI

Sä et kuule mua määrää mä olen ihan
kohta kaheksantoista.

MARJO

Ihan kohta. Määrään niin kauan kun
mun rahoilla elät.

KARRI

Hui mua ihan pelottaa.

MARJO

Hohhoi noi menee noi sun juttus
tästä sisään ja ...

Marjo venyttää toista korvalehteään.

KARRI

Ja samasta korvasta ulos. Että mä
odotan sitä kun mä täytän
kaheksantoista. Ei tarvi kuunnella
sua. Vapaus. Vapaus. Se on ihana
sana.

MARJO

Kuule...kuule...voit olla tasan
varma että minä odotan yhtä lailla.

KARRI

Mä odotan enemmän.

MARJO

Mä.

KARRI

Minä.

MARJO

No odota. Saat ihan vastuun
itestäs ihan itelles. Näet sitte
millasta se on. Selvitä sun
kanssas. Ei oo helppoo, ei oo
helppoo.

Marjo alkaa nyt jo vähän seota ajatuskulussaan.

MARJO

En välitä sitte enää yhtään. Muuta
Huvilakadulle vaikka vastaan
tulisit ni en moikkaa. Eletään
ihan omaa elämäämme kumpikin.

KARRI

Onneks tää on viimeinen tunti tää.
Ei tarvi suakaan katella tän
jälkeen.

MARJO

Liukas keli! Liukas keli on vielä!

Karri vastaa äidilleen mahtavalla pierulla.

MARJO

JUMALAUTA! Auto sivuun siitä ja
heti.

Karri vilkuttaa, ottaa aikansa. Marjo alkaa pidättää
hengitystään. Karri ajaa tienpenkalle. Marjo ryntää
ulos, hengittää ja riuhtaisee KARRIN puoleisen oven auki.

MARJO

Ulos! Mitä mä olen sanonut tosta!
Mun autossa ET perkele piereskele!

Karri nousee laiskasti.

KARRI

Sun auto ja sun auto. Sun koti ja
sun kaikki. Pidä saatana autos.

Karri lyö oven kiinni.

KARRI

Minä otan taksin.

MARJO

No jätetään tähän koko auto perkele
molemmat.

Karri lähtee kävelemään autolta pois päin. Marjo lähtee
toiseen suuntaan. Karri katsoo taakseen. Marjo katsoo
taakseen. Kumpikaan ei pysähdy.

48.INT. KAUPPATORIN GRILLIKIOSKI. Päivä

KARRI ahmii hampurilaista nälkään menehtymäisillään.
MARJO katsoo poikaansa. Oikeastaan alkaa jo hymyilyttää.
Karri syö, suuntäyteisiä haukkauksia, jauhaa ruokaa,
majoneesia valuu suupielestä.

KARRI

Mitä sä mulkkaat?

Marjo naurahtaa, koettaa pyyhkäistä lautasliinalla
poikansa suupielen. Karri vetäisee liinan Marjon
kädestä, pyyhkäisee itse. Jatkaa ahmimistaan. Luo tuiman
ilmeen Marjoon.

MARJO

Jotkut asiat ei muutu. Olit sitte
viis tai kohta kaheksantoista.
Kusihätä tai nälkä ni sulla menee
hermot. Pitäs mun se jo muistaa. Ja
univelka. Univelka on kolmas.

Marjo pudistaa päätään, naurattaa jo miltei ääneen. Marjo
kääntelee tupakka-askiaan käsissään.

49.INT. AUTO. PÄIVÄ

KARRI lähestyy risteystä, jossa etuajo-oikeutetun tien
varoituskolmio. Pysähtymättä Karri aikoo ylittää tien.

MARJO

Jarruta, poika, jarruta!

Marjo ja Karri lyövät yhtäaikaan jarrut pohjaan. Marjon

jalassa olevan kengän korkea ja kapea korko ottaa kiinni kumimattoon eikä yletä painamaan jarrua pohjaan.

50.EXT. TEHTAANKATU 32. PäIVä

Volvo törmää autotallin oven edessä olevaan autoon.

51.INT. AUTO. PäIVä

Post it -lappu väpättää hennosti tuulilasissa, auton tuulettimesta tulevassa ilmavirrassa. Ranskalaisten viivojen luettelossa viimeisenä lukee KERRO OMIN SANOIN MITEN KOVASTI RAKASTAT. Savuavan auton kätköissä, tuulilasiin tiukasti painautuneina, äidin ja pojan kasvot ovat vain muutaman sentin päästä toisistaan. MARJON silmät ovat kiinni. KARRI puhaltelee pölyjä silmiltään.

KARRI

Mutsi. Mutsi? ---Äiti?

Elottoman tuntuinen Marjo alkaa räpytellä silmiään. Paljon muuhun ei kumpikaan pysty, niin tiukasti sitä ollaan puristuksissa. Nyt on pakko katsoa toista silmiin.

KARRI

Kyllä me tästä selvittäään.

MARJO

Selvitään selvittäään.

KARRI

Pahemmistakin selvitty.

MARJO

Paljon pahemmista.

FADE IN BLACK.

FADE OUT BLACK. **KESÄ.**

52.EXT. ALEKSANTERINKATU. PäIVä

Susi pyöräilee Aleksanterinkatua ylös.

53.EXT. SENAATINTORI. PäIVä -- MORNING

Susi pyöräilee Senaatintorin poikki tyttö takatarakalla.

54.EXT. TäHTITORNINMäKI. PäIVä -- MORNING

Susi polkee ylös raskasta mäkeä. Sudenpää on takatarakalla.

55.INT. RAPPUKÄYTÄVÄ. PÄIVÄ -- MORNING

Susi soittaa ovikelloa. Odottaa. Oven avaa POIKA, 9.
Takana kurkkivat TYTTÖ, 5 ja POIKA II, 7.

POIKA

ISIIII!

Susi saa käpälät alleen.

56.INT. RAPPUKÄYTÄVÄ. PÄIVÄ

JONI tarkistaa osoitteen ja ovennumeron kännykästään.
Painaa pään päähänsä ja soittaa ovikelloa. Oven avaa
NAINEN, 46.

NAINEN

Moi. Sä olet vähän myöhässä.

Nainen päästää suden sisään.

57.EXT. SUOMENLINNA. PETEN KOTI. ILTA -- MORNING

ANDREA ja KARRI vislaavat Peten ikkunan alla. Karrilla
on käsi kipsissä. Kipsiin on kirjoitettu sana:
lunaritunari. PETE kurkottaa ikkunasta, vinkkaa moit.
Andrea kohottaa käsissään olevia mäyräkoiria. Pete
katoaa ikkunasta.

Ulko-ovesta työntyy ulos sohva, sen alla sitä kantava
Pete. Andrea ja Karri lähtevät seuraamaan Peteä.

58.EXT. XT. SUOMENLINNAN RAITIT. ILTA -- MORNING

Pojat kuljettavat eri kombinaatioissa sohvaa.
Jäätelökioskin kohdalla pydähdetään juomaan vettä
pumpukaivosta ja istahdetaan sohvalle ottamaan
ensimmäiset oluet.

59.EXT. SUOMENLINNA. LÄNSI-MUSTASAARI. ILTA -- MORNING

Karri ja Pete istuvat sohvalla kalliolla, näkymä on
Kaivopuistoon. Karri koettaa soittaa. Pete käärii
sätkää. Andrea tulee kuselta puhelin korvalla.

ANDREA

Akseli ei pääse.

KARRI

Miten nii ei pääse?

ANDREA

Silloin joku himahomma päällä.

KARRI

Onks kukaan saanu Jonii kiinni?

PETE

Sitä ei koskaa saa kiinni silloin ku tarvis.

KARRI

Just näi. Meikä täyttää kaheksantoista ni kukaan ei pääse.

PETE

Hei camoon!

Pete osoittaa itseään.

PETE

Ja meilon sulle kaks lahjaa...eka.

Pete ojentaa Andrean kautta Karrille marisätkän. Oluet maistuvat myös. Karri yskii savua keuhkoistaan. Vastarannalla joku aloittaa Paljon onnea vaan -laulun, joka tosin on sen seurueen sankarille. Karri, Pete ja Andrea katsovat toisten ilonpitoa. Karri näyttää surkealta.

PETE

Pitäiskö meidän laulaa sulle?

KARRI

Älkää.

Pete aloittaa laulun, johon Andrea yhtyy.

PETE JA ANDREA

Paljon onnea vaan, paljon...

60.EXT. SUOMENLINNA. LÄNSI-MUSTASAARI. YÖ -- MORNING

PETE vetää taskustaan hiustenajolaitteen. ANDREA hytkyy vieressä. KARRI on sammunut sohvalle. Andrea tarttuu hiustupsuun, Pete painaa koneen päälle ja vetäisee pitkin Karrin päänahkaa. Karri ei liikahdakaan. Hiukset lentävät tuuleen. Pete painaa koneen uudelleen Karrin hiuksille.

FADE IN BLACK.

PETE, 17.

FADE OUT BLACK.

61.INT. PETEN KOTI. KEITTIÖ

Jääkaapin ovi aukeaa. Jääkaapissa on ruokaa, paljon ja laadukasta, mutta ei järjestystä. PETE tuijottaa jääkaappiin. LASSE, 45, Peten isä, kulkee keittiön läpi eteiseen, vaihtaa lennossa sotilasasua siviileihin.

PETE

Tääl ei oo taaskaan vittu yhtään mitään.

LASSE

Mitäs helvettii...sielon kolkyt plus.

PETE

Häh?

LASSE

Otanks mä nyt tän...vai tän...Ku täällä laittaa nää, ni siellä tukehtuu.

PETE

Tääl ei oo ruokaa.

Pete sulkee jääkaapin oven, kääntyy katsomaan isäänsä, työntää kädet syvälle housun taskuihin.

LASSE

Viis päivää. Tullaan torstaina takasin.

PETE

Häh?

LASSE

Tommonen äkkilähtö. Ei olla äidin kanssa oltu mitä viimeks helmikuussa Lontoossa.

PETE

Mitä mä syön?

Pete ja isänsä katsovat toisiaan hetken. Molemmat ovat kiinni omassa hetkessään, kestää jonkin aikaa ennen kuin asiat kohtaavat. Lasse kaivaa lompakostaan pari viisikymppistä.

LASSE

Ruokaan. Ei kaljaan.

PETE

Ei kaljaan.

LASSE

Eikä muuhunkaan alkoholiin. Ei tupakkaan.

PETE

Ei tupakkaan. Millon te tuutte?

LASSE

EIKÄ mitään bileitä tänne.
Sunnuntaina. Muistat mitä tapahtu
viime kerralla.

Lasse ottaa pikkutakkinsa naulasta. Pete seuraa Lassea eteiseen.

LASSE

Äiti soittaa sulle vielä. Se menee töistä suoraan kentälle.

PETE

What? Mikste ilmoitatte mulle tästä nyt tässä vasta?

LASSE

Mieti sitä. No. Just sen takia.
Ettet ehi järjestellä mitää.

Lasse nostaa käsiinsä kaksi matkalaukkua.

LASSE

Noni, pärjää.

PETE

Totta ---. Hauskaa matkaa.

Pete halaa. Lasse painaa päätään Peten harteille laukut käsissään.

LASSE

Kiitos, hauskaa viikkoa. Ei liian hauskaa.

PETE

Minne te meette?

LASSE

Kevääseen. Milanoon. Ainoo mihin sai näin yhtäkkii.

Pete kohottaa otsaansa, ei tämä oikeasti kiinnosta.

LASSE

Eiku pakko selvittää pari hommaa
äitis kanssa. Aikuisten asioita.

Lasse lähtee. Pete läpsyttelää viisikymppisiä kädessään
yhtäkkiä eteensä tullessa tilanteessa.

62.INT. PETEN KOTI. KEITTIÖ. Päivä

PETE istuu keittiöjakkaralla. Tuijottaa eteensä
viisitoista sekuntia. Pete kaivaa kännykän taskustaan.
"Mutsi ja faija ei oo himassa muutamaan päivään. Sä voit
tulla tänne. Hoidetaan homma." viesti lähtee Kiiralle.
Tuskin Pete ehtii henkäistä, kun jo tulee vastaus:
"nytkö?" "Nyt heti". "Ok, tulen." "Käytsä kaupan kautta.
Jotain pizzaa, kokista, olutta siiderii karkkii. Ja se.
Maksan takas kun tulet." Takaisin tulee hymyilevä hymiö.
Pete jää tuijottamaan eteensä. Laskeutuu sitten lattialle
ja alkaa punnertaa. Kaksin käsin, jalat suorana. Ja vielä
oikealla kädellä, sitten vasemmalla.

63.INT. PETEN KOTI. ETEINEN. Päivä

PETE kaivaa kalsareillaan KIIRAN kauppakassia. Etsii ja
etsii. Kiiran ostokset ovat puolittain levinneet
eteiseen.

PETE

Miten nii et voinu?

KIIRA

Okei. En kehdannu. Siin oli
kaikkii mummoja ja pieniä lapsiakin
oli ei sellasten edessä voi ostaa
emmä ainakaa.

Pete silittää Kiiran kasvoja, vetää hiussuortuvan
huulilta ja suutelee. Katsellaan silmiin. Pitkään.

PETE

No mut eikai ne nyt voi tietää mitä
sulla on asiaa siellä.

KIIRA

Ei kai emmä tiiä. Mä en nyt vaa
voinu.

Kiira suutelee Peteä, joka koettaa parhaansa mukaan
vastustella Kiiran vartaloa.

PETE

No mut sitte se täytyy hoitaa heti huomenna.

KIIRA

Totta kai. Sä voit hoitaa.

Kiira ojentaa reseptin Petelle. Herranjumala miten kutsuva ja vastustamaton Kiira onkaan. Petellä tulee miltei kyynel silmään.

PETE

Mä en nyt...Kiira ei me voida. Ei nii ettenkö mä haluis sua herrajumala sä tiet miten mä haluan sua. Se ois vaan väärin.

KIIRA

Miten se nyt enää ois väärin? Mitä sillä enää - nyt just enää - ois väliä yhtään mitään väliä?

PETE

Me ollaan tehty - no jotain - syntiä - tajuutsä. Me ollaan NIIN NIIN syntisiä.

Peten kasvot ovat tuskaiset tämän katsoessa Kiiraa.

PETE

Tai ainakin mä oon.

Kiira silittää Peten kasvoja.

64.EXT. KORKEAVUORENKATU. AAMU

PETE polkee fillari puolelta toiselle keikkuen ylämäkeä. Antaa rullata vapaalla alamäen. KARRIN ajama Volvo nykii vastaan risteyksessä, Karri piippaa, moikkaa, auto sammuu. Pete moikkaa ajatuksissaan. Karri jää käynnistämään autoa. Pete jatkaa matkaa, pysähtyy apteekin kohdalla. Hengästynyt Pete tajuaa, että fillari pitäisi lukita, mutta puuha on aivan liian vaativaa tällä hetkellä. Hyvä kun Pete pääsee apteekkiin sisään.

65.INT. PETEN KOTI. KEITTIÖ. AAMU

PETE kuorii hedelmiä tehosekoittimeen. KIIRA istuu keittiöjakkaralla.

PETE

Sasu?

KIIRA

Sasu.

PETE

Ihan ku joku joku tommonen - no suklaapatukka.

KIIRA

Nii. Siitä tulis syötävän sulonen.

PETE

Eihän semmosii ees oo.

KIIRA

Varmaan on, mun luokalla oli joskus.

PETE

Kalle. Kalle kuullostaa jotenkin...miehekkäältä.

Pete hymyilee Kiiralle.

KIIRA

Miehekkäältä?

Kiira pudistelee päätään.

KIIRA

No mites ois Jaromil.

PETE

Jaromil? Se on Jaromir eikä Jaromil. Jaromir Jager. Jaromil on joku lukihäiriöisen versio.

KIIRA

Jaromil Lahti. Ei Jaromir Lahti.

PETE

Lahti? Ehei kuule sille tulee mun sukunimi. Kalle Karvonen.

Pete painaa tehosekoittimen päälle. Kiira joutuu huutamaan.

KIIRA

Toi on ihan pornotähden nimi toi. Haluutsä että meidän lapsesta tulee pornotähti.

Pete pysäyttää koneen.

PETE

Ja tyttö ois Sandra.

Pete kaataa pöydällä oleviin lasihin juomaa. Kiira istuu pöytään, samoin Pete. Pöydällä lasien vieressä on tablettipakkaus. Kiira ottaa paketista tabletin. Pyörittelee sitä etusormen ja peukalon välissä.

KIIRA

Sandra? Sandra! Sulla on kyllä hullut nimivaihtoehdot.

PETE

Sandra oli mun ekaluokan rakkaus.

KIIRA

No sitte ei kyllä ainakaan.

Kiira nostaa tabletin Peten ja itsensä väliin. Ihan Peten silmien tasolle, vaihtaa katseensa tabletista Peten silmiin. Pete menee ihan mykäksi tästä. Kiira pistää tabletin suuhunsa. Juo mehua päälle. Ei irrota katsettaan Peten silmistä. Pete ottaa Kiiran käden omaansa.

67.INT. PETEN KOTI. KEITTIÖ.YÖ

PETE laskee vettä lasiin.

68.INT. PETEN KOTI. VANHEMPIEN MAKUUHUONE. YÖ

PETE kulkee puolipimeässä vesilasin kanssa. Ojentaa lasin sängyssä kippurassa makaavalle KIIRALLE. Kiira juo vettä, ojentaa lasin Petelle. Pete laskee lasin yöpöydälle. Silittää Kiiran hikistä otsaa.

69.INT. PETEN KOTI. ETEINEN.YÖ

PETE istuu eteisen lattialla, suljetun vessan oven vieressä. Syö hermostuneena kynsiään.

PETE

Miten nii et tiiä?

KIIRA (O.S.)

En tiiä. Tätä tulee vaa.

PETE

Miten sitä voi noin vaa tulla? Ei kai sitä nyt vielä pitäs tulla?

KIIRA (O.S.)

Mistä minä tiiän! Kai sitä nyt
tulee. Sehän se juttu on vittu.

Pete aloittaa toisen käden kynsistä. Vessassa on
hiljaista.

PETE

Kiira. Kiira?

KIIRA (O.S.)

Onks sun mutsilla jotain siteitä
tai jotain?

Pete avaa vessan oven. KIIRA istuu pöntöllä. Käsi on
punainen verestä. Pete alkaa etsiä vessan kaapeista ja
laatikoista. Vetää esiin kosmetiikkaa ja pyyhkeitä...

PETE

Ei tääl oo mitään.

KIIRA

Kai sillä nyt jotain jossain on.
Voi vittu tätä...

Kiira katselee ympärilleen. Vetää pikkupyyhkeen naulasta.

KIIRA

Tää ei nyt riitä ees tää.

Kiira katsoo Peteä epätoivoisena.

70.INT. TERVEYSKESKUS. Yö

KIIRA ja PETE istuvat odotushuoneen sohvalla. Kiira pitää
kättä suun edessä, silmiään kiinni. Pete pitää Kiirasta
kiinni, katselee ympärilleen. Pete on vetänyt kaulukset
ylös ja tukkaa sliemien eteen. SAIRAANHOITAJA kävelee ohi.

KIIRA

Ihan ku Akselin mutsi?

PETE

Ei kai.

KIIRA

Se katto jotenki pitkää. Pitäskö
sun lähtee?

Kiira sanoo urhoollisesti, vaikka toivoo tasan muuta.

PETE

Emmä sua nyt yksin voi jättää.

KIIRA

Emmä täällä oo yksin. Jos se kysyy
sun nimee tai jos se tuntee sut.
Se on ihan varmaan joku sun mutsin
työkaveri.

Pete miettii ankarasti.

KIIRA

Ne soittaa heti sun mutsille sinne.

Pete katsoo Kiiraa, joka yrittää olla yhä urhoollisempi.

PETE

Ootsä varma että sä pärjää?

Kiira nyökkäilee. Pete alkaa nousta, muttei päästä
katsettaan Kiirasta. Kiira on purskahtamaisillaan
itkuun, mutta pinnistelee, kunnes Pete loittonee.

TERVEYSKESKUSLÄÄKÄRI

Lahti Kiira.

Kiira kääntää pelokkaan katseensa kohti ääntä. Pete
pysähtyy, kääntyy. Katsoo tuimanoloista mieslääkärinä
vastaanottohuoneen ovella. Kiira nousee sohvalta, lähtee
kohti lääkäriä. Pete juoksee Kiiran rinnalle. Kiira on
silmin nähden helpottunut. Mutta niin on Petekin.

71.INT. PETEN KOTI. OLOHUONE. ILTA

Kännykkä piippaa viestiä. Ja toista. Olohuoneeseen on
roudattu sohvan eteen jakkara, jolla juomia, syömistä,
särkyläkkeitä, vessapaperirulla ja niistettyjä
papereita. KIIRA makaa PETEN kainalossa. Puhelin soi.
Pete näyttää Kiiralle: mun on pakko vastata.

PETE

Haloo. Moi...ihan hyvin täällä
menee. Entäs teillä siellä.

Kiiran on ihan pakko oksentaa välillä ämpäriin, joka on
sohvan vieressä. Pete ottaa Kiiran hiukset käsiinsä,
etteivät ne likaannu ja koettaa samalla estää
oksennusäänen menemistä puhelimeen.

PETE

Onks lämmintä?

Kiiran kohtaous yltyy, Petellä alkaa olla vaikeuksia

handlata koko kuviota.

PETE

Ei tässä. Eilen leffas. Joo yksin kotona joo nytte. Oon oon.

Pete kysäisee äänettömästi Kiiralta pärjääkö tämä hetken. Kiira nyökkää, koettaa olla hiljaa. Pete menee television kaiuttimien luokse, vaihtelee kanavia.

PETE

No kuulostaako tutulta. Bondia. KYLLÄ. Juu. Emmä jaksa. Emmä jaksa. Eikä ketään oo missään. Kaikki on jossain mökeillään. Joo ookoo. Hyvää yötä. Pitäkää hauskaa. mOi. Moi.

Pete sulkee puhelimen, sulkee tv:n. Kääntyy Kiiran puoleen; Petellä alkaa olla tekemistä.

PETE

Oi kulta. Mun pieni sitkee sissi.

Peteä alkaa itkettää ihan suunnattomasti. Kiira saa kerätä itsensä, että pystyy yhtään lohduttamaan Peteä.

72.EXT. LINNANMÄKI. MAAILMANPYÖRÄ. PäIVä

PETE ja KIIRA istuvat yhdessä maailmanpyörän vaunuista. Kiira nojaa toisella kädellään vaunun kaiteeseen, katselee laajana levittäytyvää Helsingin maisemaa. Pete istuu Kiiran vieressä. Ulkopuolella sataa kovaa, mutta onneksi vaunu on katettu.

PETE

Vittu mitä me ollaan tehty Kiira. Me ollaan tapettu sikiö. Vauva. Siis elävä ihminen. Tai no melkein ihminen jo. Me ei saada tätä ikinä anteeks.

KIIRA

Ei tää hei oo noin vakavaa. Tällast sattuu koko ajan.

PETE

Tiiätsä mitä me ollaan Kiira. Murhaajia. Me ollaan Kiira murhaajia. Niitä me ollaan. Voi vittu me ollaan murhaajia.

KIIRA

Ei se meistä tee murhaajia jos me
ollaan tehty abortti.

Pete pyörittelee päätään ja ottaa tärisevillä käsillään
taskusta tupakan ja muutaman yrityksen jälkeen saa
tärisevillä käsillään sytytettyä sen. Pete heittää
tulitikun alas vaunusta. Pete jää katsomaan putoavan
tikun perään.

KIIRA

Mut jos toi sytyttää jotain tuleen
ni sitte meistä tulee takuulla
murhaajia.

Pete kääntää katseensa säikähtäneenä Kiiraan. Kiira
nauraa. Pete tajuaa tulleen huijatuksi ja pyörittelee
taas päätään totisen näköisenä.

PETE

Mä en tajua miten sä voit pelleillä
tällasella hetkellä. Tää on
oikeesti vakava juttu. Me ollaan
tapettu lapsi.

KIIRA

Rauhotu nyt kulta. Ei se oo noin
iso juttu. Se ei ees ollu ehtiny
kasvaa mitä varmaa sormenpäätä
isommaks.

Pete kääntää katseensa Tornin sädehtivistä valoista
Kiiraan.

PETE

Noni. Me ollaan siis tapettu
Peukaloinen, sekin vielä.

Kiira naurahtaa ja ottaa Peten kainaloonsa.

KIIRA

Kerrohan Pete mulle mikä
lainsäädäntö muka luokittelee
abortin murhaks, ei Suomen lait
ainakaa. Ota nyt ihan rauhassa.

Kiira vetää Peten käden suunsa eteen ja ottaa savut
tupakasta. Pete miettii hetken.

PETE

No esimerkiks katolinen kirkko

kieltää sen. Joudutaa helvettiä tai ainakin johonki vitun kiirastuleen.

KIIRA

Eikse tarkota et se on silloin kielletty vaan katolisilta?

PETE

No. Niin no. Sitte mä olen.

Pete yskäisee ja meinaa heittää tumpin alas, mutta sammuttaakin sen ensin ja heittää sitten.

PETE

Mä olen katolinen siis. Onko nyt sitten kiva mä joudun helvettiin. Palan siellä ikuisuuden ja joudun pelaa saatanan kanssa räsyppokkaa. Murhaaja mä olen. Ja ihan oikein se mulle onkin.

KIIRA

Sä et ole Pete katolinen.

PETE

Miten niin en ole. Mistä sä sen voit tietää.

KIIRA

Oltiin samalla riparilla. Sitäpaitsi se on vaan jotain ihan hölynpölyä ett abortin tekemisestä joutuis helvettiin.

Pete ei tunnu välittävän Kiiran lohdutusyrityksistä. Kiira silittää Peten hiuksia.

PETE

Kelaa jos tää oli meiän ainut mahdollisuus ja nyt ei saada ikinä toista vauvaa. Kelaa jos sä et voi saada enää lapsia.

KIIRA

Se lääkäri sano. Et. Tän ei pitäis ensimmäistä kertaa tehtynä vaikuttaa mitenkää mun mahdollisuuteen saada tulevaisuudessa vauvoja. Ei tää Pete oo nyt mikää maailmaamullistava juttu.

PETE

Mut entä jos vaikuttaa.

KIIRA

Ei kuulemma vaikuta.

PETE

No entäs jos.

KIIRA

Kun ei.

PETE

Mut jos?

KIIRA

No sitte vaikka adoptoidaan lapsi,
mut tää ei vaikuta. Rauhotu nyt
kulta.

Kiira kaivaa repustaan muovirasian ja rasiasta mokkapalan ja ojentaa sen Petelle. Pete rouskuttaa, katselee samalla vaunusta alas. Huimalta näyttää näköalat. Vaunu lähenee takaisin maanpintaa. On hetken hiljaista. Astutaan ulos vaunuista.

PETE

Me ostetaan sit punaset vaunut.
Ihan sama oliko sitten Sandra tai
Jaromil. Punaset lastenvaunut.

Peten ja Kiiran vaunu on maan tasalla. Petelle iskee yökkäysrefleksi. Pete kakoo hetken, Kiira tarttuu huolestuneena Peten käteen, toisella silittää selkää. Pete tokenee. Kiira ja Pete lähtevät maailmanpyörältä kävelemään käsi kädessä.

73.INT. PETEN KOTI. OLOHUONE. AAMU

PETE istuu nojatuolin käsinojalla. Vaihtaa asentoa. Ja vaihtaa vielä kerran.

PETE

Mitä te aattelitte. Ette mitää.
Tajuuttekste te tuhootte mun
elämän.

Pete raastaa hiuksiaan.

PETE

Täähän on ihan perseestä. Kuka

sitä hoitaa? En minä ainakaan.
Turha kuvitella yhtää vaippaa en
vaihda. Mitä mun kaveritkin sanoo?
Eihän mulla oo kavereita enää ku ne
saa tietää. Tää on tää on NIIN
HÄPEÄLLISTÄ! Te pilaatte mun
elämän. Millasii vanhempia te
oikein ootte. Ei tollasille pitäs
antaa yhtään lasta. Eihän noin
vanhat ees voi saada enää lapsia?
Eiks sulla kuuluis olla
vaihdevuodet tai mitä ne on?

LASSE ja MARI, 44 istuvat sohvalla kädet toistensa
käsissä, silmät pyöreinä kaikesta Peten meuhkaamisesta.
Mari kääntää hitaan katseensa Petestä Lasseen.
Olohuoneen lattialla on matkalaukut auki.

PETE

Missä te olitte ku biologiassa
kerrottiin lisääntymisestä.
Ettekste tajuu ehkästä.

Mari katsoo Lasseen, Lasse katsoo Mariin ja hymyilee.

LASSE

Ehkästiin. Kävi vahinko.

PETE

Vahinko. Ettekste oo kuullu
jälkiehkäystä?

Mari naurahtaa, muuttaa asentoa, voi tätä poikaa.

MARI

Kulta eihän tätä voi enää
jälkiehkästä. Tää on viidennellä
jo. Sitä paitsi me halutaan tää.

Pete raastaa hiuksiaan.

PETE

Hulluja te ootte. Ei riitä että
pilaatte mun elämän te pilaatte sen
lapsen myös. Kai te sen tajutte.
Häh haloo te ootte viiskyt se
kärsii ku te viette sen tarhaan se
häpee teitä! Ja mitä! Ei te ootte
ihan kohta kuuskyt, se on
viistoista ei sen ikäset pärjää
murrosikäsen kanssa. Ajat tulee
olee vielä rankemmat ku nyt. Kaikki

tää pahenee. Tää on kova maailma
tää. Maanjäristykset ja tsunamit
terroristit, tulivuorenpurkaukset
tää on ihan hirvee paikka nykyään
tää maailma. Lama ja kaikki, miten
te elätätte sen? Menee työpaikka ja
sitte kohta oottekin jo eläkkeellä
ja kuka teidänkin eläkkeen maksaa
ku ei täällä oo tarpeeksi maksajia.

Tässä vaiheessa Petelläkin välähtää, että ajatuskulussansa
on jotain omituista. Pete hiljenee vain heti jatkaakseen
saarnaansa.

PETE

Se tulee ole vielä kauheempi ku
minä. Se vedättää teitä menen
tullen ku pääsee siihen ikään.
Teistä pitäs ihan totta kyllä
ilmoittaa lastensuojeluviran-
omaisille mä oon todella tosiaan
sitä mieltä.

Pete vetää henkeä, eikä sitten enää olekaan yhtään mitään
sanottavaa. Pete häipy huoneeseensa, lyö oven mennessään
kiinni. Kovaa. Alkaa mahdoton musiikin jumputus. Mari ja
Lasse katsovat toisiansa. Pitkään. Ollaan ajatuksissa
tovin.

MARI

Sehän meni suht rauhallisesti se.

LASSE

Oisin mä nyt ehkä vähän odottanu
aikuismaisempaa..
Ollaankohan me oikeesti liian
vanhoja?

Peten ovi aukeaa, Pete luo murhaavan katseen
vanhempiinsa, harppoo jääkaapille - vaikea löytää mitään.
Ottaa litran jogurttipurkin käteensä. Kaataa siitä
suoraan suuhunsa mennessään takaisin huoneeseensa. Ja ovi
pamahtaa kiinni.

FADE IN BLACK.

74.INT. TOIMISTO. ILTA -- MORNING

JONI pyöräyttää tupakan poikki ja pudottaa purut pöydälle
vaaleamman kasan päälle. Sekottaa tupakan ja hashiksen
purut sekaisin. Neljä 30-35-vuotiasta naista seuraa
toimintaa. Naiset ryhtyvät Jonin esimerkin opastamina

pyörittämään itselleen sätkää. Tunnelma on flirttaileva.

75.INT. VESSA. ILTA -- MORNING

JONI pukeutuu susipukuun.

76.INT. TOIMISTO. ILTA -- MORNING

Kaiuttimiin yhdistetystä Ipodista soi Black Kidsin I`´m not gonna teach your boyfriend how to dance with you. Joni ilmestyy NAISTEN eteen. Alkaa liikkua musiikin tahdissa. Yksi naisista nousee mukaan tanssimaan ja alkaa auttaa suden riisuutumisessa. Lopuksi jäljellä on vain pää ja kalsarit. Musiikki loppuu. Joni riisuu sudenpään. Oma pää on täysin hiessä. Joni ottaa vastaan naisten vislaukset, huudot ja aplodit.

77.EXT. SENAATINTORI. AAMUYÖ. -- MORNING

AKSELI makaa keskellä tyhjää Senaatintoria punavalkoraitaisen maton päällä. KIIRA saapuu sininen tuoli käsissään. PETE kantaa niskassaan niskatyynyä. Kolmikko asettuu makaamaan matolle. Kauppatorin suunnasta tulevat KARRI ja ANDREA kantaen sohva PARIN POJAN kanssa. JONI saapuu kaljakassin kanssa. Ryhmä nousee Tuomiokirkon portaat sohva mukanaan. Joni levittää maton, sohva lasketaan sen päälle ja väki asettuu ihailemaan alla avautuvaa Helsingin maisemaa.

FADE IN BLACK.

AKSELI, 17.

FADE OUT BLACK.

78.EXT. LINJA-AUTOASEMA. AAMUPÄIVÄ

Bussi saapuu linja-autoasemalle. Asemalla vastassaolijat terästäytyvät. HEIKKI, 71, nousee farmari-Peugeotistaan ja alkaa kävellä hiljakselleen kohti bussia. AKSELI astuu ulos viimeisten joukossa. Heikki kättelee Akselin, taputtaa toisella vähän selkään, kävelevät autolle. Akseli nostaa laukkunsa takakonttiin.

79.INT. AUTO. AAMUPÄIVÄ

HEIKKI ajaa nenä miltei kiinni tuulilasissa. Se sekä huvittaa, että vähän ärsyttää AKSELIA. Akseli koettaa pitäytyä maisemien katselussa.

HEIKKI

Mitäs Helsinkiin?

AKSELI

Eipä ihmeempiä.

Ajetaan hiljaisuuden vallitessa. Metsämaisemaa vilahtelee ohitse.

AKSELI

Alotin tossa pari viikkoo sitte autokoulun.

HEIKKI

Jaa jaa. Jokos oot kolaroinu?

Akseli aivastaa.

AKSELI

Häh?

HEIKKI

Nii että montako autoa on menny jo?

AKSELI

Ei mulla oo ollu vielä ajotunteja.

Akseli aivastaa toisen kerran. Kolmannen. Ja vielä pari kertaa päälle.

HEIKKI

Et kai sää kipeeks oo tulossa?

AKSELI

Eiku noi koirankarvat vissiin menee vähän nenään.

Syntyy hiljaisuus, jonka rikkoo vain Heikin yskiminen.

AKSELI

Onko paljon peuroja näkyne viime aikoina?

HEIKKI

Eipä juuri. Viikko sitten kävi kaks kääntymässä pihalla, niinku ois hirvas ja vasa ollu, kummallista, ne koskaan liiku kahdestaan. Tie sitte oliko emo juuri menny vai mitä. Eilen haukku koira metsään päin, mutta siellä mitään näkyne vaikka...

Heikki vilkaisee hätäisesti Akselia.

HEIKKI

...vaikka Mikko perään kai lähti.
Jotain siellä oli. No ni siellä se
on mummu vastassa jo.

Auto kääntyy omakotitalon kotipihaan. Pihalla seisoo
MERVI, 62 ja koira MUSTI.

80.EXT. AKSELIN ISOVANHEMPIEN OMAKOTITALON PIHA.
AAMUPÄIVÄ

AKSELI nousee autosta. MUSTI hyppii Akselin päälle.

AKSELI

Moi!

Akseli ottaa kassinsa takakontista, rapsuttaa koiraa
toisella kädellä. MERVI koettaa koiran hyppimistä
rauhhoittaa.

MERVI

Mites reissu meni.

AKSELI

Siinä se ku nukkuu melkein koko
matkan.

Mervi halaa Akselia, Akseli takaisin. Akseli aivastaa.

81.INT. AKSELIN ISOVANHEMPIEN TALO -- AAMUPÄIVÄ

AKSELI ja MERVI istuvat ruokapöydän ääressä, pelaavat
shakkia. Akseli voittaa ja tuulettaa. Asettelee kuitenkin
samantien uuden pelin laudalle ja mummun vuoro aloittaa.

MERVI

Koitas vuorostas. Vaari?

HEIKKI

Mitä sanot?

MERVI

Että sun vuoros.

HEIKKI

Minä tommosia. Jonninjoutavia.

HEIKKI nostaa perunoita täynnä olevan kattilan liedelle,
vääntää levyn kuutoselle, kuikuilee väliin ikkunasta kuin
jotain odottaen. Mervi ja Akseli katsovat toisiaan,
hymyilevät. Ikkunasta Heikki näkee, miten vanha,
ränsistyneenoloinen pick-up kääntyy pihaan. Heikki ottaa

kastikekasarin jääkaapista. Mervi tekee siirron.

MERVI

Et uskalla hävitä paremmalles.

HEIKKI

Pöh. Ajanhaaskausta. Ja pojalla on varmaan nälkäki jo.

Ulkoeteisestä kuuluu ääniä. Katseet kääntyvät kuistin ovelle. MIKKO, 42, alkoholisoituneen oloinen, Akselin isä, tulee sisään. Mikolla on karvalakki ja punamustaruudullinen metsurintakki, kumisaappaat jalassa.

MIKKO

Morjens.

AKSELI

Moi.

Akselin olemukseen tulee heti varautuneisuutta.

MERVI

Syötkö?

MIKKO

Äähminä. Pitäs lähtee kytylle.

Mikon katse käy Akselissa, Heikissä, kastikekasarissa.

HEIKKI

Nytkö?

MIKKO

No nyt. Valosaa oo enää ku muutama tunti.

HEIKKI

No. Lähe kytylle sitte. Ota Akseli mukaa.

Tämä ehdotus tulee nyt ihan uutena tässä. Mikko hölskyttelee autonavaimia käsissään.

MIKKO

Niinno. Lähetkö Akseli mukaa?

Akseli kohauttaa harteitaan, siirtää shakkinappulaa.

AKSELI

Mullon matsi kesken tässä.

MERVI

Kyllähä nää tässä odottaa. Menet
vaa.

Akselin katse kohtaa Mervin, Mervi kääntää katseensa
Heikkiin kuin apua anoakseen.

AKSELI

Ei mulloo mitää skutsivaatteitakaa
mukana.

HEIKKI

Eiköhän niitä nyt jotain jostai
löydy...Pääset kerrankin isäs
kanssa kahden...

Tämä vetää kaikki hiljaiseksi. Tunnelma on käsin
kosketeltava. Tässä ovat kaikki nyt vähän hätää
kärsimässä. Heikki ja Mervi ovat selvästi järjestelleet
juttua, että isä ja poika, Mikko ja Akseli saisivat
viettää aikaa kahden. Mikko ja Akseli sen sijaan
näyttävät olevan asiasta hyvinkin epävarmoja.

HEIKKI

Tässä on perunat just valmiita. Se
o syöny vielä mitää toi poika. Istu
sinäki syömää.

MIKKO

On mulla ruokaa mukana.

Mikko menee jääkaapille. Nappaa pari meetvurstinsiivua
suhunsa. Heikki työntää ruokalautasen Akselin eteen.

82.INT. AKSELIN ISOVANHEMPIEN OMAKOTITALO. KEITTIÖ.
AAMUPÄIVÄ

AKSELI, MIKKO, MERVI ja HEIKKI syövät hiljaisuuden
vallitessa.

83.INT. AKSELIN ISOVANHEMPIEN OMAKOTITALO. ETEINEN.
AAMUPÄIVÄ

MIKKO katsoo AKSELIN ylisuuria farkkuja ja ohutta takkia.

MIKKO

Onko täällä yhtään sopivan
kokosta... haalareita Akselille? Ei
noilla pärjää metsässä kyllä.

MERVI nousee, alkaa kaivaa kaappeja, ei tahdo löytyä.

HEIKKI

Annas ku minä.

HEIKKI vetää esiin kaksi väritykseltään ja kooltaan erilaista haalaria. Toiset hylätään pienen kokonsa vuoksi heti, mutta toiset hyväksytään kokeiltavaksi.

HEIKKI

Vedäs siitä päälles.

Haalarit roikkuvat haaroista ja kädensuut ovat liian pitkät, mutta muuta vaihtoehtoa ei ole.

AKSELI

Joo on nää ehkä VÄHÄN isot.

MIKKO

Mitä. Samaa kaliiberiahan ne on ku noi sun omat viis-äksäl-rytkytki.

Mikko tarttuu Akselia niskasta, työntää edellään ulos.

MIKKO

Palautan tän sitte pimeen tultua.

Heikki ei malta olla katsomatta ikkunasta miesten menoa. Mikon vanha, ruosteinen pick-up lähtee pihasta, renkaat melkein tarttuu keväiseen mutavelliin.

84.EXT. METSÄ. PEUROJEN RUOKINTAPAIKKA. PÄIVÄ

MIKON auto rymistelee monttuista metsätietä aukealle. Mikko ja Akseli nousevat autosta. Mikko kaivaa auton takapenkiltä hatun, painaa Akselin päähän. Mikko haalii käsiinsä kiväärilaukun ja muovipussillisen tavaraa, antaa Akselin käsiin toisen muovipussin ja taskulampun. Mikko sytyttää tupakan.

MIKKO

Palaako?

AKSELI

Ei kiitti.

Mikko ja Akseli lähtevät kävelemään kohti vartiotornimaista rakennelmaa, peurantarkkailukoppia.

85.INT. METSÄSTYSKOPPI. PÄIVÄ

AKSELI ja MIKKO istuvat pienessä kopissa väkisinkin lähekkäin, katseensuunta koko seinän halkovan matalan ikkunan läpi peltomaisemaan. Istuimina toimivat vanha kauhtunut nojatuoli ja konttorituoli. Kaminassa paukkuu

tuli. Kopin lattialla on pieni räsymatto, kasa puita, seinällä hylly, peräseinällä hetekka. Mikolla palaa suussa uusi tupakka. Pääpuuha on ikkunasta ulos tuijottelu - josko peurat ilmestyisivät paikalle. Vaivaantunut hiljaisuus vallitsee. Sitten Mikko vetäisee muovipussistaan esiin kaksi oluttölkkiä. Tarjoaa toista Akselille.

AKSELI

Ei kiitti.

MIKKO

Ootko varma?

Akseli nyökkää, jatkaa pellon tuijottelua. Mikko katsoo Akselia hetken, pettymyksen häivä käväisee kasvoilla, laskee sitten toisen oluen takaisin kassiin. Avaa omansa ja ottaa pitkän kulauksen.

MIKKO

Ei maistu pojalle kalja ei tupakka. Pumpulissako se äitis on sut kasvattanu? No. Ehkä ihan hyvä niin.

Mikko ottaa päälle vielä toisen kulauksen.

86.INT. METSÄSTYSKOPPI. PÄIVÄ

Kiikarin linssien läpi näkyy pelto- ja metsämaisemaa. Näkymä liikkuu edestakaisin pysähtyen välillä kohdetta etsien. MIKKO tähyilee kiikareilla. AKSELI nojaa seinään tuoli kallellaan silmät kiinni. Mikon käsi haroo ilmaa, hamuaa kivääriä. Akseli kurkottaa kivääriä kohti ojentaakseen sen Mikolle, mutta rojahtaa samalla tuolinsa kanssa maahan. Mikko katsoo hätäisesti, mitä tapahtui, saa kiväärin, keskittyy takaisin näkymään pellolla. Peuran takajalat vain livahtavat metsään.

MIKKO

Mites sulla menee koulussa? ootko yhtä mittaa jälki-istunnossa?

AKSELI

Ei meillä oo jälki-istuntoja. Ihan hyvin menee.

MIKKO

Ei jälki-istuntoja! Mites sutki sitte siellä kurissa pidetään?

Mikko koettaa vitsailla - heikolla menestyksellä.

AKSELI

Mä en oo mikään hirvee äänekäs
tyyppi.

MIKKO

Väärä hälytys. Tuolla mitään oo.

Mikko laskee kiväärin maahan. Akseli nojautuu tuolissaan
taaksepäin.

87.INT. METSÄSTYSKOPPI. ILTAPÄIVÄ

MIKKO repäisee lenkkimakkarapaketin auki huonoilla
hampaillaan. Mikko tarjoaa AKSELILLE toisen puolikkaan
HK:n sinisestä. Akseli ottaa itselleen makkaran, toisessa
kädessä on jo puoliksi syöty ruisleipä. Mikko tarjoaa
sinappia kylmän makkaran päälle. Akseli torjuu
tarjouksen. Mikko pudistelee päätään.

MIKKO

Voi sen käristääkin tossa jos
haluat.

AKSELI

Tää on hyvä näin.

Akseli haukkaa kylmää makkaraa. Metsässä on hiljaista,
sumu alkaa nousta aukealle.

MIKKO

Ootko käyny kaloja narraamassa?

AKSELI

En oo ollu.

MIKKO

Eiku mietin vaan, että jos
haluaisit joskus lähteä vaikka
Lappiin mun kanssa. Kaverilla on
siellä hieno mökki. Oltiin siellä
viime kesänä, saunottii ja
kalasteltii. Lohee nous ku
viimeistä päivää.

AKSELI

Nii mä oon kalalle kyllä
allerginen.

Mikko kääntyy Akselia päin, mieltii mieltii.

MIKKO

No mutta tyttöjä oot vissiin
narrannu sitäkin enemmän. Jos oot
isääs tullu.

Mikko töytäisee kevyesti Akselia.

AKSELI

No en oikeestaan.

MIKKO

Mikä ettei? Etkö tykkää? Vai eikö
ne tykkää susta?

AKSELI

Ei oo sattunu...ketää semmosta.

MIKKO

No sitte ku saat onkees, ni mulle
ihan sopii nii jos haluat ni että
tännekin voit tuoda. Vähän
rauhottumaan suurkaupungin menosta.

AKSELI

Kattoo ny.

MIKKO

Vai etkai sä ole tytöillekin
allerginen. Nyt siellä on joku.

Mikko tähyilee kiikareilla. Antaa kiikarit Akselille,
tarttuu itse kivääriin, katsoo sen kiväärikiikarin läpi.

MIKKO

Hirvi se on.

AKSELI

Missä se niinku on?

MIKKO

Aidalta vasemmalle sen ison kiven
vieressä, takalisto näkyy.

Akseli katsoo ja katsoo.

AKSELI

Mä en näe mitään.

MIKKO

Miten nii et näe. Näkyy jo koko
ruho.

Akseli pyyhkii kiikarin linssejä hihallaan. Koettaa vielä

kerran. Kiikarin linssien läpi ei näy hirven hirveä.

AKSELI

Jaa joo.

MIKKO

Eikö ookkin hieno näky.

AKSELI

On.

MIKKO

Et oo pahemmin hirviä tainnu
hesassa nähdä.

AKSELI

Stadissa.

MIKKO

Mitä?

AKSELI

Että en oo. Etkä säkään. Sillon ku
asuit siellä vielä.

MIKKO

Nii. En nii. Hirviä.

Mikko siirtää sormensa liipaisimelle. Hirvi on
tähtäimessä. Akseli kääntyy katsomaan Mikkoa. Mikko
katsoo Akselia hymyillen.

MIKKO

Paina sormet korviin. Tää täräyttää
tärykalvot pellolle.

Akseli laskee kiikarit käsistään ja painaa sormet
tiukasti korviin.

MIKKO

BANG!

Akseli säpsähtää, kasvoillaan hölmistynyt ilme, laskee
sormet korvistaan. Mikko räjähtää nauramaan.

AKSELI

Että häh?

MIKKO

Ei oo hirvenkaatokausi. Peuroja vaa
saa ampua.

Hiljaisuus. Mikko katsoo vielä kerran kiväärinkiikarin

läpi. Akseli räpyttelee silmiään.

MIKKO

Vaikka iso sarvipää se on, yks,
kaks, kolme...seittemän piikkiä
sarvissa.

Akselia vituttaa. Akseli ei välitä ryminästä, jonka hänen poistumisensa aiheuttaa. Akseli suuntaa puun taakse kuselle. Mikko seuraa poikaansa katseellaan, pettyneenä itseensä, pettyneenä tilanteeseen.

88.INT. METSÄSTYSKOPPI. ILTAPÄIVÄ

Metsän reunasta lähestyy kaksi peuraa. Sarvipääpeura ja vasa. Mikko vaihtaa katseen hievahtamatta kiikarit aseeseen. Painaa korvatulpat korviinsa. Kääntää varmistimen pois, kääntää katseensa hätäisesti hetekalla suu auki nukkuvaan poikaan, sitten takaisin peuroihin.

MIKKO

Akseli. Akseli.

Mikko heittää korvatulpat Akselin viereen. Akseli ei herää. Mikko ei yllä Akseliin, eikä voi liikkua paikaltaan enempää, ettei menettäisi peuroja. Mikko katsoo Akselia, peuroja. Vielä kerran Akseliin.

MIKKO

Bang. Bang.

Mikko laskee kiväärin, vetää viltin Akselin päälle.

89.EXT. SAUNAMÖKKI. PÄIVÄ

Akseli sytyttelee tuohta tulitikulla, työntää palavan tuohen saunan uunin pesään. Katselee lähtisikö syttymään. Eihän se lähde. Ei muuta kuin uutta tuohta tuleen. Mikon käsi tarttuu Akselin kädessä palavaan tuoheen.

MIKKO

Annako isäs näyttää.

Mikko rehvastelee vähän yli, molemmat tajuavat sen samassa, mutta mitäs siihen sanomaan. Mikko asettelee puut uudelleen, pystyyn. Tuohta puiden väliin ja tuli niihin. Uudelleenjärjestely auttaa, tuli lähtee etenemään. Miehet jäävät tuijottamaan tulta.

90.INT. SAUNA. ILTA

Vesi kahahtaa kiukaalle. AKSELI ja MIKKO kyyristyvät

kuumasta höyrystä kasaan. Akseli sinnittelee, sinnittelee, mutta sitten on pakko laskeutua alas. Mikko ottaa hörpyt oluestaan. Mikko istahtaa alalauteelle. Mikko katsoo poikaansa. Pitkään. Akselilla on alalauteillakin tukalan kuuma. Akseli ottaa vettä vatiin, ei oikein tiedä miten tässä pesisi, ei ole sientä ei harjaa. Mikko laskee oluensa lauteelle. Laskeutuu alas. Mikko hankaa saippuaa käteensä, laskee kätensä varovasti kuin lupaa kysyen Akselin selkään. Akseli hätkähtää kosketuksesta, mutta antaa sitten käden jäädä. Mikon saippuoitu käsi hankaa Akselin selän. Mikko kaataa lopuksi vedet vadista päälle.

MIKKO

Ei muuta ku vetee.

Mikko näyttää reippaana esimerkkiä, lähtee ovesta kohti merenrantaa.

91.EXT. MERENRANTA. ILTA

MIKKO ui.

92.EXT. SAUNAMÖKKI. ILTA

AKSELI istuu verannalla pyyhe ympärillä, kaivelee haalarin taskuista kännykkänsä, Mikon takin taskusta tupakan ja pyödänreunukselta tikut. Alkaa olla pimeä, mutta kirkas tähtitaivas valaisee yötä. Akseli näppäilee kännykkäänsä, sytyttää tupakan ja varmistaa katseellaan, että Mikko on vielä meressä. Hörppää kulauksen olutta Mikon pöydälle jättämästä oluttölkistä. Puhelin soi hetken ennen kunnes ääni vastaa toisessa päässä.

AKSELI

No moi. Mitäs jäbä? Emmä pääse ku tulin käymää täällä landella. Aattelin vaa soittaa ku tulin röökille ja teki mieli jutella jolleki selväjärkiselle. Hajottaa tää tylsyys. Ootte dokaas? Ketä...aa eiks Pete oo? Aijaa. No kerro terveisiä.

Taivaalla menee tähdenlento. Akseli menee hiljaiseksi. Seuraa katseellaan valoilmion sammumista.

AKSELI

Ui vittu näin just tähdenlennon. Haaha, joo toivoin. Ehä mä sitä voi kertoa taikkei se toteudu. Mut ei oo stadissa tällasta taivasta.

Mikko kuuluu nousevan vedestä.

AKSELI

Joo mut tota pitää lopettaa. Älä dokaa liikaa. Joo hehe. Mo.Mo.

Akseli sulkee puhelimen. Vetää viimeiset savut keuhkoihinsa ja heittää röökin savuavana maahan. Heittää huolimattomuuttaan ja hätäillen myös tikut pusikkoon, lähtee niiden perään, mutta maa on kylmä ja kivet sattuvat jalkoihin. Loikkii takaisin verannalle. MIKKO lähestyy vettä hiuksista tippuen.

MIKKO

Et sitte tullu.

AKSELI

Mä oikee diggaa tost kylmästä vedestä.

MIKKO

Mites susta tehtäs mies?

Mikko astelee saunan lämpöön. Akseli katsoo hetken Mikon perään, kääntää sitten katseensa takaisin tähtitaivaalle.

FADE IN BLACK.

93.EXT. KAIVOPUISTO. PÄIVÄ

SUSI ajaa takaa valtaisaa hanhilaumaa.

94.EXT. SENAATINTORI. PÄIVÄ

Turistit ihailevat Senaatintorin kymmeniä karhupatsaita. Karhujen takana kävelee SUSI allapäin.

95.EXT. RAVINTOLA KULTAINEN SIPULI. PÄIVÄ

SUSI nukkuu puun alla, kaivelee haaroväliään.

96.EXT. SUOMENLINNA. KUSTANMIEKKA. PÄIVÄ -- MORNING

KARRI, AKSELI ja ANDREA MAX kyljessään seisovat valleilla. Katsovat 15 metriä alapuolella olevaan veteen. PETE juoksee poikien ohi, mereen. Loiskahduksen kuultuaan, JONI seuraa perässä.

FADE IN BLACK. **SYKSY**

JONI, 18

FADE OUT BLACK.

97.EXT. LINNANMÄKI/ RAVINTOLA. ILTAPÄIVÄ

SUSI SUKKANEN tepastelee ravintolan pöytien välissä. Lapsen piirittävät sutta. Keski-ikäinen nainen pujahtaa suden kainaloon, toinen nainen ottaa kuvan.

98.INT. TAVARATALO.PUKUHUONE. ILTAPÄIVÄ

SUSI SUKKANEN riisuu karvapuvun päältä. Alta paljastuu JONI. Hiukset ovat hiestä liimautuneet otsaan.

99.INT. JONIN KOTI. ETEINEN. AAMUPÄIVÄ

JONI tulee kotiin iso kassi kädessään, jossa susipuku. Joni riisuu heti kaiken ylimääräisen yltään.

100.INT. OLOHUONE/KEITTIÖ. ILTAPÄIVÄ

TOMAS, 46, Jonin isäpuoli, näpyttelee omaa kannettavaansa sohvalla makuuasennossa. Jonin tulo selvästi yllättää, Yhteys facebookiin katoaa näytöltä samantien. JONI moikkaa, on yhtä yllättynyt kuin Tomas, siitä että toinen onkin aamupäivällä kotona. Joni menee suoraan vessaan.

101.INT. JONIN KOTI. KATTOTERASSI. ILTAPÄIVÄ

JONI kapuaa portaat terassille. TOMAS siellä jo polttaa, tarjoaa Jonille. Molempia selvästi ärsyttää toisen läsnäolo. (DIALOGI RUOTSIKSI):

JONI

Miks sä oot kotona? Ethän sä...ethän sä oo koskaan kotona.

TOMAS

Z seitsemän kolme piste nolla.

JONI

Mitä? .....

TOMAS

Eiku uupumus.

JONI

Täh? Töistä?

TOMAS

Eiku... no, koko tää setti.

JONI

No mikä ton sitte parantaa. Aika?
Loma? Tiina?

Tämä on molemmista niin absurdia - varsinkin se, että
Tomas on kotona. Miehet polttelevat siinä ihan
yhteisymmärryksessä. Kaikki hyvin. Katselevat maisemaa.

JONI

Tiina ei tuu tykkää tästä.

TOMAS

No ei helvetissä tykkää.

Molempia ajatus naurattaa - ja jostain syystä aivan
valtavasti.

INT.JONIN HUONE. ILTA "

TIINA tuijottaa kädet puuskassa JONIA.

TIINA

Kerrotko ihan omin sanoin että
mistä tässä nyt on kyse.

Jonin näpyttelee tietokonetta, kohauttaa hartioitaan.

TIINA

Siis miksi - mä en oo sun kaveri
enää?

JONI

No ihan luonnollisesti.

TIINA

MIKS mä en voi olla sun kaveri
vaikka mä olen sun äiti?

JONI

No just siks.

TIINA

Ei vaan - siks just!

JONI

Siks että se ei oo ihan tervettä.
Mä en haluu että sä tiedät kaikki
mun jutut.

TIINA

No sehän just ON tervettä. Sun
kaveritko sulle niin sano, mitä tää

nyt on? Kai mä voin tietää sun jutut jos sä asut täällä! Mä en ymmärrä että sä poistat noin vaan mut listalta sanomatta mitään ees ja mä näen sen sitte ite että Tomas on sun listalla, mun sisko on sun listalla, mun paras ystävä on sun kaverilistalla. Mutta mä en oo!

JONI

Voimmä nekin poistaa sieltä jos se se tekee sulle paremman mielen.

TIINA

Mua auttaa se että sä kohteliaasti etukäteen ilmoitat jos teet tällasta. Tää loukkaa tajuutsä.

JONI

Haloo. Yks facebook.

TIINA

Yks facebook! Mä tiesin tän että ku siihen mennään! Tätä tästä tulee. Se hajottaa meidän perheen!

Tiina pistää sormensa Jonin tietokoneelle sulkeakseen sen. Ennen kuin Joni ehtii tehdä yhtään mitään Tiina on painanut näytölle Jonin äskeisen mesekeskustelun. Joni huokaa ja lysähtää tuolillaan taaksepäin. "Lähetkö blaadaa?" kysyy KARRI. "Totta vitussa. Paljonko sulla on massii?" vastaa JONI. Tiina katsoo epäuskoisena näyttöä.

102.INT. KEITTIÖ. ILTAPÄIVÄ

JONI istuu pöydän ääressä kädet rinnan päällä, tuijottaa suoraan eteensä. Pöydän toisella puolen istuu TOMAS, toisella puolen TIINA. Hiljaisuutta ja tuijotusta vaan KESTÄÄ.(Joni ja Tomas puhuvat ruotsia keskenään).

TIINA

Tää oli Joni - tää oli - tää oli todellakin nyt tässä.

Kukaan ei vastaa mitään.

TIINA (Tomakselle)

No sano nyt sinäkin joskus jotain.

TOMAS

Jos mä sanon jotain, niin sä kiellät sen ja sanot just

vastapäin.

TIINA

Hah vastapäin! Päinvastoin se on.
No ainakin yrität.

TOMAS

Mä en tiiätkö enää jaksa yrittää.

TIINA

Ethän sä koskaan jaksa. Kumpikaan
teistä ei jaksa. (Minä olen se,
jonka pitää aina vaan jaksaa kun
kukaan muu ei enää jaksa.)

TOMAS

ÄLÄ -- VERTAA -- mua Joniin.

TIINA

No mutta kun sä olet ihan yhtä
lapsellinen.

Tiina lähtee pöydästä. Joni tuijottaa eteensä. Tomas
katsoo tovin Jonia.

TOMAS

Sä oot ihan oikeessa mitä sä sanoit
ei tää tunnelma täällä oo ollu
kovin hyvä viime aikoina...

JONI

Ja niinku mä sanoin ei tää johdu
siitä.

TOMAS

No varmaan ainakin johtuu se ettei
täällä oikeen kukaan oo ollu
kenenkään kanssa. Sua on huvittanu
olla enemmän muualla ku kotona.

JONI

Mä en ois kotona vaikka täällä
kaikki ois kaikkien kanssa.

TOMAS

Aha. Mutta nyt alat olemaan.
Totuus on se, että sä et pystyis
sillä susi-pomppelulla maksamaan
vuokraa omasta kämpästä etkä
huolehtimaan itestäs muutenkaa. Sun
on pakko asuu tässä ainakin siihen
saakka kunnes saat kunnan töitä ja

sen asunnon. Niin kauan kun sä
asut tässä sä elät niinku täällä
muutkin elää jotta sun kanssas
pystyy elää.

Tiina tulee takaisin.

TIINA

Mmm.

JONI

MMM! Elätkö sä?

Tiina katsoo pitkään Jonia, katse käy Tomaksessa, mutta
ei vastaa Jonin kysymykseen.

TIINA

Jos sä et usko mua, ni uskot
Tomasta.

TOMAS

Mä ymmärrän Joni, että sitä haluu
tehdä kaikennäköstä...oon mäkin -
siis nuorena - tehny
kaikenlaista...

TIINA

Se on vähän eri asia sun vanhemmat
ei välittänyt susta. Ja Joni
sullon noi geenit. Mieti isääs.
Sullon geenit.

TOMAS

Ai munko vanhemmat ei nyt sitten
välittäneet musta?

TIINA

No ei jos sait tehdä mitä halusit.

TOMAS

Meillä oli vapaa kasvatus.

JONI

Mitä te jaksatte jauhaa faijasta
aina. Se lopetti. Sillä menee ihan
hyvin nykyää. Paremmiin ku teillä
vittu.

TIINA

Ohhoh. Sekö että se on jollain
osakekaupoilla - rikoksilla varmaan
sanoisin - noussu sieltä missä me

oltiin ku erottiin - ei vielä
tarkota, että sillä menee hyvin.
Taloudellisesti ehkä joo mut... no
addikti mikä addikti.

TOMAS

Eikö nyt ois järkevää puhua
aikuisina ihmisinä ja sopia säännöt
mitä? Että saatas jonkinmoinen
välirauha ees? Mitäs sanot Joni.

TIINA

Joni tekee niinku minä - me
sanotaan.

TOMAS

No niinku aina! Niin kuin SINÄ
sanot.

Joni nousee ottaakseen vettä.

TIINA

Siis tää on ihan järkyttävää... Mä
tiesin tän silloin kun sä jäit ekan
kerran kiinni: jos se tapahtuu
kerran ni se tapahtuu toisenkin.
Se on nyt tästä hetkestä yhteys
poikki kaikkiin kavereihin. Kotona
viimeistään kymmeneltä. Mä haluan
tietää kaiken sun liikkeistä, missä
olet ja minne menet.

Hiljaista pitkään.

TIINA

Nii ja mä haluan tietää mitä
kaikkee sä olet vetäny. Tomas. SÄ
hoidat tän.

TOMAS

Minä?

TIINA

Sinä. Mulle riitti nyt.

Mä lähden helvettiin tästä kaverikerhosta nyt!

Tiina nousee. Tiina paiskaa ulko-oven mennessään ja
jättää Tomaksen selviytymään yksin. Joni väistää
Tomaksen katsetta. Tomas ei luovuta ennen kuin Joni
katsoo takaisin.

103.EXT. MEHILÄINEN/TÖÖLÖ. ILTAPÄIVÄ

TOMAS seisoskelee Mehiläisen ulko-ovella. Katselee kelloaan. Katsoo onko kännykässä viestiä. Hermostus siitä, tuleeko poika ollenkaan, on näkyvää. JONI, urheilukassi olallaan ylittää kadun. Kävelee Tomaksen ohi moikkaamatta sisään Mehiläiseen.

104.INT. MEHILÄINEN/HUONE. ILTAPÄIVÄ

HOITAJA näpyttelee seisaaltaan tietokonetta. JONI ja TOMAS seisovat ovensuussa.

HOITAJA

Otetaanks tää valvottuna vai ilman?

Tomas vilkaisee Jonia. Kysymys tulee molemmille ihan uutena.

TOMAS

No eiks se paras oo samantien valvottuna. Ei sitte jää epäselvyyttä.

Hoitaja lähtee huoneesta. Ohi kulkee MIESHOITAJA..

HOITAJA

Hei mites tän kanssa tehdään, tää testi pitäs ottaa valvottuna...

MIESHOITAJA

Mä voin kyllä jos sä et...

HOITAJA

Ei kyllä minä tämän hoidan.

Joni pudottaa kassin lattialle.

JONI (ruots.)

Mä olen kaheksantoista. Luulisin, ett mä saan ite päättää.

TOMAS (ruots.)

Niin varmaan saatkin. Mut etkö usko ett Tiinan mielestä ois varmaan hyvä että tehdään tää kunnolla.

HOITAJA

Noni, tänne päin seuraas mua.

Joni työntää takkinsa ja kassinsa Tomakselle. Tomas saa

kiinni kassin toisesta sangasta, niin että raskas kassi valahtaa ja vetoketju avautuu sen verran, että kassissa olevan susipuvun häntä luiskahtaa ulos.

JONI (ruots.)

Mitä sä luulet että mä tekisin,
vetäsin pullosta jonkun toisen
kusta vai. Oisko se mulla täällä
lahkeessa vai.

HOITAJA

Ni otetaanko valvojalla vai?

JONI

Ihan sama.

Joni seuraa hoitajaa laboratorihuoneeseen.

105.INT. MEHILÄINEN/ODOTUSHUONE. ILTAPÄIVÄ

TOMAS istuu odotushuoneessa. JONI tulee ovesta muovihanskoitetuissa käsissään valkoinen muovipurkki. Odotushuoneessa istuvat asiakkaat katsahtavat Jonia. Joni näyttää vessaan mennessään keskisormea TOMASille.

106.INT. MEHILÄINEN/VESSA. ILTAPÄIVÄ

JONIN kasvot näyttävät tuskaisilta. Hiki pyrkii taas ylähuulen ylle. Joni sulkee silmänsä. Hytkyy hieman. Joni avaa silmänsä, kääntyy vessan seinää kohti.

JONI

Ei tää taida onnistuu.

Samassa vessassa nurkassa seisoo HOITAJA. Tarkoitus on varmistaa, että virtsa tulee sieltä mistä pitääkin.

HOITAJA

Ihan rauhassa vaan, ei oo kiirettä,
ei oo jonoja. Laita vaikka
vesihana juoksemaan.

Joni katsoo purkkiin, jossa on vasta vähän keltaista nestettä. Hoitajan tuijotus on varsin epämukavaa.

JONI

Ei tää nyt ku ei tää vaa.

107.INT. MEHILLÄINEN/ODOTUSHUONE. ILTAPÄIVÄ

Tomas laskee katseensa lehteen, katsoo kelloa. Vessassa on mennyt jo vartti. Tomas tajuaa, että tällä menolla ei

koko näytettä saada aikaan eikä Tiinan asettamaa tehtävää suoritettua.

HOITAJA (O.S.)

Sakari. Tuus kattoo riittääkö tää.
Tietsä, paljonko tätä virtsaa
oikeen tarvitaan.

MIESHOITAJA

Ei se tuo riitä kyllä vielä
mihinkään.

Vuoroaan odottava asiakas katsoo Tomasta. Tomas seuraa tilannetta epäukoisena. Nousee ja koputtaa laboratorihuoneen ovelle.

108.INT. LÄÄKÄRIKESKUS/LABORATORIOHUONE. ILTAPÄIVÄ

Oveen koputetaan. TOMAS avaa oven.

TOMAS

Anteeks, mä vaan että jos ei se
onnistu ni voi sen ottaa sitte
ilman...

HOITAJA

Tää on tässä nyt.

HOITAJA nostaa valkoisen purkin kuin sotasaaliin ilmaan.

MIESHOITAJA

On on. Siinä on.

109.EXT. MANNERHEIMINTIE/FORUM. ILTAPÄIVÄ

JONI ja TOMAS astuvat ulos kadulle. Joni sytyttää välittömästi tupakan. Tomas avaa suunsa...

JONI

ÄLÄ. NYT.

110.INT. TERAPIAHUONE. ILTAPÄIVÄ

JONI istuu sohvalla, posket nojaavat käsiin, tuijottaa edessä olevaa pöytää, vishypulloa ja muovimukeja. Tuolissa istuu TOMAS, joka katsoo, miten sekuntiviisari etenee seinäkellossa. Vastapuolla Jonia PSYKOTERAPEUTTI, katsoo Jonia sitten Tomasta. Kukaan ei puhu yli minuuttiin. Terapeutti vaihtaa asentoa.

TERAPEUTTI

No mutta jos me sitte odoteta enää.

Kertosit sä Joni nyt oman version
tapahtuneesta.

Joni ottaa jos mahdollista, vieläkin rennomman asennon.
Hytkyttää vasenta jalkaansa.

JONI

Just vittu joo se järkkää tän ja
jää ite pois. Se kyllä meni mun
koneelle. Miten mä oon luullu,
että on laitonta mennä toisen
sähköpostiin. Tai
kännykkäviesteihin.

TOMAS

Hei se on sun lähin ihminen.

JONI

Ei se oo mun lähin ihminen. Eikä
Tomas.

TOMAS

No kuka on?

JONI

Mun kaverit.

TOMAS

Ai. Ne kaverit jotka maksaa sun
koulun ja elämisen.

JONI

Silläkö verukkeella Tiina saa
rikkoo lakia että se ja sä elätätte
mut? Mut mä en saa?

TOMAS

Jos jonkun kanssa asuu ni ei siltä
pitäs olla mitään salattavaa.

TERAPEUTTI

Olet sä kauan pössytelly? Ja muista
sun ei tarvi vastata, jos et halua.

Joni vaihtaa asentoa. Hermostunut on olo.

JONI

Viime talvesta.

TOMAS

Viime talvesta!

TERAPEUTTI

Polttaako kaikki sun
kaveripiirissä?

Joni kaataa pöydällä olevasta kannusta vettä itselleen.

JONI

Meidän 200-300 porukan
kaveripiirissä ni, no ehkä tommonen
80 prosenttia. Jos se pienempi
kymmenen porukka ni no siinä nyt ei
oikein kukaan muu. Joku on joskus
kokeillu.

TERAPEUTTI

Mitä ne siinä pienemmässä porukassa
sanoo kun sä vedät?

JONI

Emmä vedä siinä porukassa.

TERAPEUTTI

Tietääkö ne?

JONI

Ei ne sano mitää. Se on mun asia.
On niistäki joku joskus kokeillu.

Jälleen hiljaisuus valtaa huoneen. Nyt sitä kestää puolet
vähemmän.

TOMAS

Se ei oo sun asia pelkästään niin
kauan kun sä asut meidän kanssa.

JONI

En asu kauaa.

TOMAS

Joo. Mutta sulla ei ole vielä
asuntoa etkä ihan heti pysty
hankkimaan. Ihan järkevästi
mietit, ni lukioajan varmaan asut
meidän kanssa.

JONI

Ja mä sanoin jo, että en polta niin
kauan ku asun TEILLÄ, mutta sitte
ku asun itekseni ni mä poltan mitä
haluan.

TERAPEUTTI

Miks sä poltat tai anteeks poltit?
Mitä se antaa sulle.

Joni vilkaisee Tomasta, ennen kuin aloittaa.

JONI

Hyvän olon. Paremman ku jos jois.
Sitä paitsi mä oon sitä mieltä että
sen pitäis olla laillista. Viina
tuhoo enemmän ihmisiä ku joku
ruohonpolttelu. Mä oon kelannu
kyllä nää asiat ennen ku alotin.
Pilvi on paljon vaarattomampaa ku
alkoholi. En mä aio jäädä
koukkuun. Enkä vaihtaa kovempiin.

TOMAS

Ei se aikonu kovempii käyttää sun
isäskään. Eikä jäädä koukkuun.

TERAPEUTTI

Mitä sun tyttöystävä sanoo sun
polttamiseen?

JONI

Kuka niistä? Polttaa niistäkin
jotkut.

TERAPEUTTI

Teillä oli vielä yks nuorempi...

TOMAS

Jenna joo. Mun ja Tiinan yhteinen.
Neljätoista.

Terapeutti tarkistaa muistiinpanojaan.

TERAPEUTTI

Mitä jos Jenna joskus pyytää
sulta, että hommaa mulle, mä haluan
kokeilla.

JONI

No mä hommaisin. Musta se vois ihan
hyvin kokeilla.

Tomas huoahtaa. Joni nostaa katseensa uhmaavasti
Tomakseen. Oveen koputetaan.

TERAPEUTTI

Joo, täällä ollaan.

Ovi avautuu. Tiina tulee sisään.

TIINA

Anteeks, mä oon vähän myöhässä.
Tiina Järvinen. Jonin äiti.

Terapeutti nousee kättelemään.

TERAPEUTTI

Aaha... Mä käsitin, että sä...et oo
no biologinen äiti. Leena Heinola.
Että oot siis äitipuoli. Tai no äiti
tai ...puo...li...onko sillä niin
väliä...

TIINA

Eii, kyllä MÄ olen ÄITI. Siis Tomas
on se joka on isäpuoli.

TERAPEUTTI

Ahas joo. No mutta, mutta (höh)
näillähän on sama sukunimi!?
Eriksson?!

TIINA

Eikun hänellä on kyllä isänsä
sukunimi, - siis Jonin oikean isän...

TOMAS

Biologisen - ei oikean - eikä
toisen - biologisen.

TIINA

Niin Tomas on Eriksson...ihan -ihan
itsestään - ja mun ensimmäisellä
miehellä, siis Jonin isällä nyt
vaan sattuu olemaan sama sukunimi.
Tai siis kummalla nyt siis sattuu
olemaan. Siis ihan ihan jännää
sattumaa vaan että. Muakin huvitti
aluksi. Mutta ei sillä parempi isä
hän on...vaikka siis Erikssoneja
molemmat...että Joni vaihtaa
vaivautuneena jälleen asentoa.

111.INT. JONIN KOTI. KEITTIÖ. ILTAPÄIVÄ

JONI tulee suihkusta, etsii vaatteitaan ja sitä sun tätä
ympäri kotia. TOMAS pysähtyy katsomaan Jonin hektistä
menoa. (DIALOGI RUOTSIKSI):

TOMAS

Ootsä johonkin menossa?

JONI

Tuli yks työkeikka.

TOMAS

Työkeikka mikä työkeikka?

JONI

No yks vitun susikeikka?

TOMAS

Susikeikka?

JONI

No en minä tiedä jotain joku
yllätysseurue jostain Bulgariast...

TOMAS

Bulgariasta?!

JONI

No jostain helvetin Belgiasta
emminätiedä jotain
kongressivieraita. Ja niiden
lapsia.

Tomas vetäisee pipon Jonin päästä.

TOMAS

Ahas. Ja miten minä en tiedä
sellasista vieraista mitään. Vaikka
olen meidän firman toimitusjohtaja.

JONI

No olisit joskus töissä ni
tietäsit.

Joni ottaa hupparin tuolin karmilta, Tomas vetäisee
hupparin itselleen.

TOMAS

Se on nyt niin että sinä jäät
kotiin.

JONI

Mikssä katot mua noin? Tuntuu aika
ikäväältä toi sun katse. Ihan ku sä
lukisit mun ajatukset tai jotain.

TOMAS

Mä tiedän että sä valehtelet ja sä tiedät myös. Ootsä vetänyt jotain?

JONI

Ootsä vetänyt jotain ootsä vetäny jotain...arghh mä en jaksa enää ees suuttuu sulle.

Joni kihisee raivosta, pakkaa susipukua urheilukassiinsa.

TOMAS

Jos sä nyt lähdet, ni lähdet lopullisesti.

Joni pysäyttää toimintansa, mutta alkaa sitten pakata kaikkia vaatteitaan kassiin. Tomas katselee touhua hetken. Tarttuu kassiin. Joni ei irrota. Tomas tarttuu Jonia paidasta. Joni käy kiinni Tomaksen käteen.

TOMAS

Ja mihin sä kuvittelet menevä?

JONI

Akselille. Ehkä Petelle.

TOMAS

Ja sä luulet, että niiden vanhemmat jaksaa katsoo tota touhuu yhtään kauempaa.

JONI

No sitte Andrealle, silläkään ei oo mutsi koskaan kotona.

TOMAS

Mä olen kotona NYT.

JONI

Oisko NYT vähän liian myöhästä.

Tomas puristaa lujempaa Jonin paidasta.

JONI

Kuka vittu sä kuvittelet olevas?!

Tomas irrottaa Jonista.

TOMAS

No en ainakaan sun isäs, se me tiedetään molemmat.

Joni tönäisee kassin Tomakselle.

JONI

Saatana mä myöhästyin tosta
dösästäkin, voi vittu.

Joni paiskaa laukun seinään.

TOMAS

Ja sä lähdet ens viikonloppuna mun
kanssa landelle. Sovittiin Tiinan
kanssa.

JONI

En tasan lähde. Akseli täyttää
kaheksantoista.

TOMAS

Niitä juhlia riittää. Joka päivä
joku täyttää kaheksantoista.

JONI

Sitä paitsi. Mulla on
faijaviikonloppu.

112.INT. KOTI/KEITTIÖ. ILTA

Liha leikkautuu suikaleiksi. TOMAS kokkaa.

TIINA

Tuutko - voisitko millään tulla
tähän pöytään nyt.

TIINA piirtelee allakkaansa. JONI on lysähtänyt käsiensä
suojaan pöydälle.

TOMAS

Mä kuulen kyllä tähän. Tää ruoka
pitää saada, Jenna tulee just ja se
on "kuolemassa nälkään" mitä vetoo.

TIINA

Just siks. Mä haluan että tää
käydään läpi ennen kun se tulee.

Tomas jatkaa pilkkomista.

TIINA

SE EI kuole nälkään vartissa. Tää
poika VOI kuolla huumeisiin, jos
tätä ei nyt hoideta.

Tomas paukauttaa vähän liian kovaa veitsen leikkuulautaan. Ottaa hörpyn punaviinilasistaan. Joni nousee pöydästä. Tiina tarttuu Jonin käteen kiinni. Joni repäisee itsensä irti. Tiina lyö. Hetken näyttää, että Joni löisi takaisin. Joni kapuaa kohti kattoterassia.

113.INT. KOTI/JONIN HUONE. ILTA

Joni kaivaa kätköstään piipun ja muut tarvikkeet. Samaan aikaan kuuluu Joonaksen ja Tiinan keskustelu keittiöstä.

TIINA (O.S.)

Sä ymmärrät vähän liikaa. Tässä ei nyt kuule auta olla yhtä kaveria tässä. Se on oltava vanhempi. Isä. Ja äiti. Meidän on nyt pidettävä yhtä tässä.

TOMAS (O.S.)

Ai. Ai nyt pidetään yhtä!

TIINA (O.S.)

Mulla on kuule menny yli tää kaikki jo aikaa sitten. Tää on kaikki jo ihan liikaa mulle.

TOMAS (O.S.)

Aina kaikki on liikaa sulle. Oletko kuule koskaan ajatellu miten liikaa tää kaikki on mulle?

TIINA (O.S.)

Joo mut mä romahdan.

TOMAS (O.S.)

Ai sä romahdat. Munko pitää vaa kestää ihan kaikki. Mä olen se joka on juuri pitänyt yyteen kahdellekymmenelle ihmiselle. Sinä valitat siinä joka päivä jostain ja valitat vaikkei olisi valittamistakaan. Yks vetää huumeita Ahhhh! Mä tässä olen jo romahtanut teistä, mutta kukaan ei välitä siitä mitään!

Ennen kuin tilanne Jonin oven toisella puolella käy mahdottomaksi, ulko-ovi käy.

JENNA (O.S.)

Moi. Mä tulin nyt. Onks ruokaa, mä kuolen nälkään!

TOMAS

Moi kulta. Vartti menee.

TIINA

Minä pidän sulle tässä yyteen nytte. Sanon saatana irti tän avioliiton sun kanssa tästä tuu yhtään mitään tästä saatana.

TOMAS

Mä lähden.

TIINA

Mitä?

TOMAS

Mä lähden nyt.

Joni tulee huoneestaan. Tomas ryntää ohi. Jenna katsoo Tomasin perään selvästi peloissaan.

114.INT. JONIN KOTI. VÄLIHUONE. ILTAPÄIVÄ

Jenna laulaa mikrofoniin kautta kaiuttimeen. Joni tulee mukaan. Molemmat laulavat.

115.INT. MAKUUHUONE. ILTAPÄIVÄ

Tomas vetää vaatteita alas vaatekaapista.

TIINA (O.S.)

Lähde saatana, mä en kestä tässä hullujenhuoneessa enää hetkeäkään, mä olen ihan loppu tajuutsä. Ihan loppu. Mä en kestä sun kanssa enää hetkeäkään.

TOMAS (O.S.)

Itehän sä oot työntänyt mut pois täältä. Sun koti ja sun kaikki.

TIINA

Mihin sä nyt kotoas lähdet.

TOMAS

Johonkin lepokotiin helvetti, ruotsinlaivalle tai vaikka äkkilähdölle.

Tiina jättää Tomaksen menee keittiöön, vastaan tulee Joni. JONI katsoo ovensuusta Tomaksen pakkausta.
(Dialogi ruots:)

JONI

Et sä nyt minnekään lähde. Mä lähden jos tässä nyt on joku ongelma sitte.

Tomas jatkaa päämäärätöntä pakkaamista. Joni koskettaa Tomasta käteen.

JONI

Hei. Mäkään en lähteny ni et säkään.

Tomas pistää vielä parit vaatekappaleet kassiin. Lopettaa. istuu sängylle. Joni istuu vierelle.

JONI

Voitasko me puhua.

Joni kaatuu selälleen sängylle. Tomas kaatuu vierelle.

116.INT. KOTI. AAMU

TIINA istuu eteisen lattialla pienessä kolossa lankapuhelin korvallaan.

TIINA

No me nyt ihan yhteisymmärryksessä puhuttiin niin että Tomas lähtee Jonin kanssa maalle viikonlopuks.. Ei niitä ole Jonin elämässä turhan usein ollut. Mä jään tyttären kanssa saan vähän ees hengähtää...ja tästä eteenpäin, kunnes asiat ja luottamus alkaa olla kohdallaan ni niin me annetaan lupa mennä ku nähdään että voidaan. Kyllä tää nyt näyttäis tästä järjestyvän.

Kännykkään tulee viesti. Tiina avaa viestin. "Ikävä. Milloin taas?" Hymy nousee herkästi Tiinan kasvoille. JONI kulkee Tiinan ohi viestinluvun aikana. Katse on pistävä ja tietävä. Tiina väistää katseen.

117.INT. TERAPIAHUONE. PäIVä

JONI ja TIINA istuvat terapeutin sohvalla vierekkäin.

TERAPEUTTI istuu vastapäätä.

TIINA

Kyllä mä tiedän ettei Joni oo
väkivaltanen eikä se kimppuun käy.
Ei ole koskaan käynyt.

Tiina hengähtää.

TIINA

Mä olen lyönyt. Mä myönnän sen.
Se ei oo oikein.

TERAPEUTTI

Ootko sä pyytänyt koskaan Jonilta
anteeks?

TIINA

Kyllä Joni tietää etten mä sitä
tarkota.

Sitten kukaan ei osaa sanoa mitään.

TERAPEUTTILLA

Vietätsä aikaa Tiinan kanssa
koskaan miten? Mitä te teette
yhdessä perheenä.

Joni kohauttaa olkiaan.

JONI

Katellaan joskus telkkaria.

TIINA

No mutta hei tehdäänhän me nyt
paljon muutakin! Tai tehtiin.
Käytiin ulkomailla,
laskettelemassa. Mä vein sua
pienenä teatteriin ja
taidenäyttelyihin. Itse asiassa
joka paikkaan. Mä päätin, että
lapsi ei oo este. NO sitten tuli
Tomas ja Jenna ja -no sitten sulla
alkoi olla omia menoja. Kaikilla
meillä on omia menoja. Sä et oo ite
halunnu tehdä meidän kanssa mitään.

Tiina on loukkaantunut.

118.INT. HOTELLIHUONE. PÄIVÄ

JONI koettaa hotellihuoneen vessassa saada susipuvun

vetoketjua kiinni. Joni astuu huoneeseen, jossa NAINEN odottaa alastomana ja ihastuksissaan sutta syliinsä.

119.. INT. VANHEMMAN NAISEN KOTI.

SUSI pyörittää letkeästi lantiotaan ja vetää häntänsä eteen jalkojen väliin. Keski-ikäisistä naisista koostuva yleisö hakkaa käsiään musiikin rytmissä haltioituneina, rivoja liikeitä tehden. Marisätkä kiertää naisten käsissä. Joku tarjoaa myös sudelle.

120. INT. MAKUUHUONE.

SUSI nai ilman päätä NUORTA NAISTA takaapäin. Nainen nauttii. Susi näyttää miltei menettävän tajuntansa, ei nautinnosta vaan väsymyksestä.

121.INT. ETEINEN. YÖ

JONI tulee sekavana kotiin. Töртtöilee jo eteisessä, vaikka koettaa saapua hiljaa. Konttaa portaat ylös. Levittäytyy yläkerran taljan päälle raajat harallaan. Kattoikkunasta näkyy koko maailmankaikkeus.

122.INT. KOTI/KEITTIÖ -- ILTA

TOMAS, JONI ja TIINA istuvat keittön pöydän ääressä. Joni ja Tiina katsovat toisiaan. Joni nousee, antaa talouspaperia Tomakselle. Tomas niistaa.

TOMAS

Ja sä syytät mua kaikesta. Mä en jaksa tätä teatteria enää.

TIINA

Ei kukaan jaksa.

TOMAS

No erotaanko sitte mitä?

TIINA

Minulle sopii kyllä. En minä sinua kaipaa.

TOMAS

Et niin se tiedetään.

TIINA

Sun pitäs mennä jonnekin puhumaan noista sun ongelmista.

TOMAS

Ai mun pitäis mennä puhumaan. Mun ongelmista. Ja sullako ei ole ongelmia yhtään?

TIINA

No tiiäthän sä nyt itekin. Ku sua ei kasvatettu. Susta vaan - no tuli tommonen. Kyllähän semmonen ny aiheuttaa syvempiäkin traumoja.

TOMAS

Taas tää sama vanha virsi ja kohta sä olet soittamassa mun mutsille taas. Tiedän tän jo.

TIINA

Sähän et tiedä mistään mitään. Jos joskus kattelisit tai kuuntelisit, ni tietäsitkin...etkö sä tajuu että mä teen tätä rakkaudesta teitä kohtaan!

Tiina ei pysty tähän enempää sanomaan, ettei paljastaisi omia salaisuuksiaan. Joni nousee pöydästä.

JONI

Mä luulin että tässä palaverissa oli tarkotus selvitellä mun ongelmia. Mitä mä tässä teen.

Tiina tuhahtaa, nousee ottamaan hanasta vettä. Joni katsoo pöydällä olevaa Tiinan kännykkää. Tarttuu siihen. Kaivaa sieltä viestin tietäen selvästi mitä hakee. Antaa kännykän Tomakselle. "Kulta. Järkkään just vapaata itelleni viikonlopuks. Sä kans?" Tomas lukee viestin. Katsoo epäuskoisena Tiinaa. Joni nousee pöydästä. Ottaa takkinsa ja lähtee ulos.

123.EXT. KAIVOPUISTO. PÄIVÄ

Joni seisoo valjaat yllään sinisellä kelluvalla alustalla. Benji-kori laskeutuu alas. Joni astuu koriin. Kori nostetaan ylös. Joni hyppää. Vaijeri nostaa Jonia ylös, laskee alas, kunnes jojotus loppuu ja koria lähdetään laskemaan. Maahan tullessa avustajat ottavat kiinni Jonista kuin avuttomasta.

FADE IN BLACK.

124.EXT. KORKEAVUORENKATU. PÄIVÄ

ANDREA juoksee alas katua. Kympin ratikka menee ohi.

Andra ehtii juuri ja juuri ratikkaan.

125.EXT. MANNERHEIMINTIE. PäIVä -- MORNING

ANDREA jää pois ratikasta.

126.EXT. STOCKMANN. PäIVä -- MORNING

ANDREA odottelee kellon alla. Neljä tyttöä huomaa Andrean. Halaavat tätä.

127.INT. AKSELIN KOTI. ILTA -- MORNING

AKSELI pelaa sotapeliä netissä. Kännykkä piippaa viestiä. Akseli koettaa lukea sen ohimennen pelatessaan. Viesti vaivaa. Akseli lopettaa pelin. Katsoo viestin uudelleen ja pukee takin.

128.EXT. MAANTIE. ILTA -- MORNING

Auto kääntyy maantieltä sivuun. Takaikkunassa lukee www.vuokraapaska.fi. Auto pysähtyy ja KARRI, AKSELI, JONI, PETE ja ANDREA purkautuvat autosta. Musiikki soi. Lujaa. Osa käy kusella, osa juo ja viimein kaikki tanssivat hätävilkkujen toimittaessa diskovalojen virkaa, kunnes Karri kehottaa takaisin autoon.

129.EXT. KAUPPATORI. Yö -- MORNING

PETE juoksee Espalta Kauppatorin lauttarantaa kohti. Huolehtii takanaan tulevasta ANDREASTA, joka on liian humalassa pysyäkseen pystyssä. Viimeinen Suomenlinnan lautta lähtee nenän edestä. Pojat murtautuvat torilla olevaan Silakkamarkkinakoppiin. Yö on kylmä. On otettava lämpöä toisen kyljestä.

FADE IN BLACK.

POJAT, 17-18.

FADE OUT BLACK.

130.EXT. KATU. ILTA

KARRI ja PETE seisovat kadulla, katseen suunta on punaiseen urheiluautoon. Mutta siinä seisotaan. Pitkään ja hartaasti. Karri rikkoo viimein hiljaisuuden. (Karri rakastunut, hymyilee koko ajan).

KARRI

On se nätti.

PETE

Nätti on.

KARRI

On se.

PETE

Ei mutta missä se jätkä viipyy.

KARRI

Tollasen mä hommaan ku voitan
lotossa.

PETE

Ethän sä lottoo?

KARRI

Mut sitku lottoon.

PETE

Toss on vääntöö.Ei mutta missä se
jätkä viipyy.

(Akseli)

Seisotaan ja katsotaan. Andrea tulee nurkan takaa
housuja kiinni kiskoen. Pete lähettää Kiiralle
tekstiviestiä.

ANDREA

Hyi hitto, multa lorahti tippa
housuihin. Saatana tiiätsä ku jos
on mammarit ni joskus se tippa
lähtee valuu jalkaa pitkin. Se on
IIIn-hottavaa. Missä se jäbä
viipyy?

PETE

Mammarit? Eikai sulla oo mammarit?

ANDREA

No ei nytte. Mut jos olis.Ei
mutta. Mä alan pikku hiljaa olee
kännissä. Mitä mitä mitää?

JONI tulee porttikongista pyyhe lanteilla, naisten
korkokengät jalassa.

JONI

Miten jollain naisella voi olla
näin iso jalka? Onkse himalajalta
kotosin vai mitä.

ANDREA

Mistä sä noi löysit...No nyt tarvi
röökii. Jaa mut ei mulloo
taskujakaa. Jättäkää pojat jämät.

Pian Andrealla on jämät kummassakin käsissä. Andrea
lukee Peten olan yli tekstiviestiä.

ANDREA

Onkse ne tulossa?

PETE

Sanoo lähtevänsä tännepäin. Hei tää
ei oo sulle.

ANDREA

Ketä ketä ketä tänne on...

Andran lause jää kesken, katse lasittuu kavereidensa ohi.
Terävännäköinen, tiukkoihin farkkuihin ja korkeisiin
saappaisiin pukeutunut PAULA kulkee ohi poikien. Katsoo
Karrin ja Peten päästä varpaisiin.

PAULA

Andrea! Hyi. Tupakka pois. Ja kaks
vielä!

ANDREA

Karri ja Pete katsovat kiinnostuina ja yllättyneinä
naista, sitten Andreaa.

AKSELI

Hyyi!

PETE

Hyi hyi!

Joni vislaa Paulalle.

PAULA

Olkaas nyt kiltisti pojat.

ANDREA

Missä Max on?

PAULA

Selimillä.

PETE

No kuka on Selim?

ANDREA

Mun faija. Mut se ei oo Maxin

faija. Ne vaan tulee toimeen.

PETE

Mut kuka toi oli?

ANDREA

Vittu mun mutsi.

PETE

Vau!

ANDREA

Lopeta.

Andrea tumppaa molemmat röökinsä, lähtee porttikongista sisälle. Kaukaa alkaa erottua hahmo. AKSELI raahaa mäyräkoiria niin paljon kuin kuljetettua saa. Peteä naurattaa.

PETE

Meinaatko juoda perseet.

AKSELI

Tarkotus ois.

Akseli työntää Petelle ja Karrille mäyräkoirat. Akseli katselee taloa ja paikkaa. Tämä on kaikille vieras paikka.

KARRI

Onneks olkoo. Jätkä on sit meidän porukan kolmas täysikänen.

131.INT. SAUNAN OLESKELUTILA. ILTA

JONI palaa kaljapullo kädessä takaisin KARRIN viereen. Ottaa lattialta Xboxin ohjaimen käsiinsä. Akselilla toinen ohjain. Andrea yhä Eye of the tigeriä laulaen hoipertelee sisään Karri vanavedessään.

ANDREA

Ti ti-ti-ti-ti- ti-ti-ti- -Aaaai of thö taikerrr. Mä alan pikku hiljaa olee kännissä.

AKSELI

Siis mikä mesta tää on?

JONI

Faijan. Tai siis sen tyttöystävän oikeestaa. Mut mitä nyt meitä on kolme aikuista näitten kakaroiden

kaa. Andrea pää kiinni. Jos
täällön hirvee möykkä naapurit
salee vinee faijalle ja sit mä oon
kusessa.

ANDREA

Akseli perkele. Onks tänään iso
känni.

AKSELI

Katotaan. katotaa.

ANDREA

Hiennoo! Mä alan olee kannissä jo.
Mitä jätkä pelaa?

AKSELI

Tää on tää uus FIGHT NIGHT ROUND 3.
Vitun kova.

Andrea alkaa nyrkkeillä ilmaan.

ANDREA

Ai of thö taigerr! Mä hakkaan
kaikki tossa.

KARRI

Joo joo. Mitä vetoo pari tuntii ni
jätkä on sammunu.

ANDREA

Mä juon sut invvaliiddi pöyddän
alle.

Andrea mätkähtää istualteen.

JONI

Sit Andrea, Andrea, kato mua. Vessa
on tuolla. Sinne sitte ennekö
yrjööt mihinkää muualle.

Joni pitelee Andrea hartiasta, osoittaa vessaa.

132.INT. SAUNAHUONE. ILTA

Nyrkkeily peli on vaihtunut autopeliin. KARRI ja PETE
pelaavat vastakkain. Suurin osa olutpulloista on
tyhjentyneet. Ilmapiiri on vapautunut ja iloinen. Asunnon
täyttää ilonkiljahdukset ja nauru. Puhelin soi. Kaikki
alkavat kaivaa taskujaan, paitsi Andrea, joka on
torkahtanut sohvalle. JONI näkee näytöstä: faija
soittaa.

JONI

Saatana jätkät. Nyt pää kiinni. Tää on faija. Jos se tajuu jotain ni juhlat on aika nopee ohi.

Joni painaa kännykän vihreää luuria, siirtyy sivummalle.

JONI

Halloota halloo.

Andrea heräilee taustalla.

JONI

Just tuln mutsille. Joo en lähe tänään enää. Huomenna ehkä kattoo ny. Aattelin et katon leffan jonku ja meen sitte nukkuu.

ANDREA

Voooi vittu mä oon kännissä! Mähän jotain sammuin!

Pojat yrittävät pidätellä nauruaan. Joni laittaa etusormen suunsa eteen ja yrittää olla ankara ilmeillään.

JONI

Eiku katon vaa telkkaria tässä, mul on äänet aika kovilla. Mutsi? Eei eiku niillon tulossa vieraita ihan just en usko että nyt ehtii. Haluutsä että mä kysyn? No hei se on siis suihkussa nyt. Pyydäkö soittaa. Ok, kerron terveisiä, pitäkää hauskaa, moikka.

Joni sulkee puhelimen. Katsoo sohvalta ja lattialla lojuviin kavereihinsa, jotka katsovat äänettä Jonia.

JONI

Noni hetki viel. Naamat kiinni. Ja Andrea myös.

Joni soittaa. Andrea nostaa etusormen huuliensa eteen.

JONI

No moi. Joo oon faijalla. Mä kelasin ett käyks että mä tulen sittenkin vasta huomenna. Ku tekin tuutte sieltä sillon. Joo käy se sille. Tossa se istuu vieressä. Terveisiä. Noni. Huomisee.

Joni painaa puhelimen kiinni.

JONI

Homma hoidettu. Sitte alettii dokaa. Missä se sun viinapullo on, tarjoo Karri pari shottii.

KARRI

Älä ny. Tarjosin jo!

JONI

Kamoon saat bissee takas.

Karri ojentaa koskenkorvapullon Jonille. Andrea tarttuu pulloon, vetäisee pullonsuusta ennen kuin Karri ehtii ottaa pullon takaisin itselleen.

JONI

Pitäskö sun Andrea vähän pitää taukoo.

ANDREA

Miten nii. Nythän mä alan jo selvii. Pitää ottaa teidät kiinni.

JONI

Katot sitte ettet yrjöö mihinkää komeroo niinku viimeks Petellä.

PETE

Joo. Porukat löys sen kaks päivää myöhemmin. Saa-tana että haisi pahalle. Ei oo ikinä ollu yrjo niin lähellä ku sillon ku jouduin sitä siivoo. Sä oot Andrea itse asiassa mulle yhet siivoomiset auki.

ANDREA

Minä siivoon vaikka koko teidän kämpän. Vaikka alastomana jos tarve vaatii!

AKSELI

Vittu sä oot Andrea kännissä.

ANDREA

No enkö!

Sille otetaan huikat.

133.EXT. SISÄPIHA. ILTA

PETE, ANDREA, AKSELI ja KARRI ovat tupakalla sisäpihalla. Nojaavat selkä parvekkeen kaiteeseen, kaikilla on katse ylös.

PETE

Ehä o.

KARRI

Oha.

PETE

Ehä o.

Pojat kurkottelevat, koettavat nähdä yläkerran ikkunasta sisään, jossa ilmeisimmin puolipukeinen nainen on vilahtanut ikkunassa. Karri asettaa jalkansa parvekkeen kaiteelle ja ponnistaa, ottaa tukea yläkerran parvekkeen kaiteesta. Aika kevyesti nousee ylemmälle parvekkeelle.

134.EXT. KERROSTALO. ILTA

JONI tulee parvekkeelle oluttölkkejä käsissään, omatekoinen jäädytysastialaite mukanaan.

JONI

Nyt on jätkät kylmää.

Joni katsoo vähän hämmästyneenä, kun ei ketään näy missään. Kurkkaa kaiteelta alas.

PETE

Joni. Täällä.

PETE kuiskaa ja osoittaa ikkunaan, jonne NAINEN ilmestyykin puolialastomana. Joni katsoo ihmeissään jätkiä yläpuolellaan. Kerrostalon eri parvekkeilla roikkuvat KARRI, Pete ja AKSELI tähyilemässä naista.

135.EXT. KATU. ILTA

KARRI, JONI, AKSELI ja ANDREA seisovat kadulla katsovat ylös. Karri sytyttää marisätkää, tarjoaa Jonille. Joni kieltäytyy. PETE kuikuilee alas yläparvekkeelta.

KARRI

No tulet vittu alas samallai ku
menit ylös.

PETE

Emmä vaa vittu voi.

AKSELI

Voi kristus etsä ny voi sinnekään
jäädä.

PETE

Tietsä ku iski yhtäkkii iha hirvee
korkeenpaikan kammo.

AKSELI

Täh?

PETE

No nii. Siis mä en tajuu.

Pete koettaa nousta kaiteelle, muttei voi. Perääntyy.
Parvekkeen ikkunan takana syttyy valo. Kaikki tuijottavat
miestä, joka astelee olohuoneeseen. Avaa oluen ja TV:n.
Pete laskee hädissään päätään.

ANDREA

No mikset sä vaan koputa siihen
oveen.

PETE

Jos se on joku hullu psyko vittu en
uskalla.

ANDREA

No mut sithän se heittää sut vaan
alas.

Andrea alkaa nauraa jutulleen eikä saa millään loppumaan.
Muitakin alkaa tilanne naurattaa ihan siis sairaasti.
Peteä vituttaa, kun kaverit eivät ota hätätilaa
tosissaan.

136.INT. KERROSTALON RAPPUKÄYTÄVÄ. ILTA

ANDREA kerää itsensä selväksi, soittaa ovikelloa. Oven
avaa ISOKOKOINEN MIES.

ANDREA

Iltaa. Anteeksi että häiritsen
näin lauantai-iltana, mutta
kaverini on teidän parvekkeella
eikä pääse sieltä pois.

Rappujen alapäässä piilossa hytkyvät KARRI, AKSELI ja
JONI.

137.EXT. SAUNAN EDUSTA. ILTA

JONI, PETE ja ANDREA ovat vilvoittelemassa pyyhkeet lanteilla sisäpihan penkillä. Höyry nousee lämpimistä vartaloista. Andrea nuokkuu kaiteella. Joni ja Pete sytyttävät tupakat.

JONI

Ootsä Andrea kondiksessa?

ANDREA

Hyvässäkin kondiksessa. Entä ite?

Samassa Andrea oksentaa suoraan kaiteen yli.

ANDREA

Börp,nyt...on taas vähän parempi olo.

Andrea pyyhkii roippeat käsivarrella pois.

JONI

Oi vitun vitun vittu mä sanon. Enkö mä sanonu että laattaa vittu pönttöön.

ANDREA

No mitä välii pikku oksennuksilla, luonnontuotetta kumminkis.

JONI

Sitä välii ett faija tappaa mut jos joku täällä soittaa sille...nyt käyt Andrea hoitaa noi laatat pois.

ANDREA

No emmä nyt ainakaa enää kehtaa ku en kauheen kännissäkään ole! Pete.

Andrea levittää kätensä, virnistää. Pete on hänelle palveluksen auki. Pete laskee olutpullon jakkaralle.

138.INT. SAUNA. ILTA

AKSELI kurkkaa pukuhuoneen ovesta pesuhuoneeseen. PETE on suihkussa.

AKSELI

Pääsiskö kohta...hahaha hyi helvetti kusetsä sinne suihkuun?

PETE

Joo vähän pissaan, sun vuoro on

ihan just.

Akseli kuulee puhelimensa soivan, sulkee oven. Kaivaa kännykkänsä, mummu soittaa. Akseli miettii hetken ennen kuin vastaa.

AKSELI

No moi.

Akseli kuuntelee. Akseli istuu alas. Saunasta kuuluu valtava naurunremakka.

139.INT. SAUNA. ILTA

KARRI, PETE JA JONI istuvat ylimmällä lauteella. Andrea istuu yhtä alemmalla.

ANDREA

Joo jotenki sitä innostus laskee vaikka kuinka diggais tavalla ku o saanu lankeemaa. Emmä tie ehkä mä en vaa oo seurustelutyyppejä. Kyllästyn nii nopee.

PETE

Noin mäkin kelasin ennen Kiiraa. Mut sanon vaa jätkät et sitte ku kerran kolahtaa ni kolahtaaki kunnolla. Mä en pystyis just kuvittelee enää elämää ilman sitä.

KARRI

Ihan sama juttu Jannin kanssa. Nykyää mä uskon muuhunki ku pelkkää seksii.

Kaikki kääntyvät katsomaan Karria. Tämä on nyt jotain todella uutta.

ANDREA

No nyt mä tiedän miks jätkä myhäilee koko ajan.

KARRI

Mitää myhäile.

PETE

Hahaa! Jätkä on rakastunut!

JONI

Jätkillä on tollaset pikku unelmapepperit, kokataan vähän ja

tökätään vähän. Tehkää ny viel
lapsiakin ni kaikki ois ihan hyvin.

Akseli tulee lauteille hiljaisena miehenä.

PETE

Kiiran faija tappais mut jos se
tulis raskaaks.

JONI

Mä tappaisin itteni jos mä tulisin
raskaaks.

PETE

Ehe ehe.

ANDREA

Hyi kuka nyt haluais vauvoi.

PETE

Kyl mä sitte joskus.

ANDREA

Mäki joskus. Sit ku on viiskyt tai
jotai.

PETE

Et sä sitte enää haluu. Akseli?

AKSELI

No mitä.

PETE

Eiku mitä?

AKSELI

Ei mitää.

PETE

Sä oot noi hiljanen. Onks sulla
paha olo. Tänne et yrjöö.

AKSELI

Mun faija on delannu.

PETE

Nii mä tiiän.

AKSELI

Eiku et tiiä. Ei se ollu. Mä aina
sanoin nii, ku...se oli vähän
niinku kuollu mulle. Ku emmä

paljoo nähny sitä. Mut nyt se on oikeesti kuollu.

Yhtäkkiä tuntuu, että kaikkien humalatila on kadonnut.

PETE

Mitä sä nyt heität?

AKSELI

Oikeesti. Mun mummu soitti just. Se oli ollu kalastaa, pudonnu veneestä ja hukkunu.

Kännissä tietty. Nii tai mistä mä tiedän.

Tämä vaatii kyllä huikat oluesta ja vähän miettimistä.

JONI

Ootsä kunnossa? Haluutsä himaan, mä soitan taksin tai jotain?

AKSELI

Ei. Tää tästä. Ihan kohta. Mitä mä sitä suren. Mitä meni hukkumaa, vitun alkoholisti. Emmä ees tuntenu sitä kunnolla. Oikeestaan yhtään. En ees halunnu. Enkä varmaa ois koskaa oppinukkaa tuntee.

Ei tähän kukaan nyt osaa sanoa mitään. Joni heittää löylyä, kun ei muutakaan osaa. Kiuas kahahtaa. Se on jo sammunut.

AKSELI

Nyt mulla ei sit oo ees sitä mahdollisuutta.

ANDREA

Soita sille.

Pojat katsovat hitaasti Andrea.

ANDREA

Eiku se oli vaa semmonen juttu ku mun broidi ois halunnu soittaa sen faijalle taivaasee. Huono juttu. Tai hyvä juttu. Mut huono hetki. Sori.

Andrea lähtee saunasta.

AKSELI

Mä en ees menny uimaan sen kanssa.

Pete nousee, taputtaa Akselia harteille ohimennessään.
Muut seuraavat pian perässä.

140.EXT. JONIN ÄIDIN HULPPEA KOTI. PARVEKE. ILTA

NUORET MIEHET istuvat tauolla. Höyry nousee ihosta.
Olutpulloja on kyllä kädessä, mutta ei tee mieli oikein
juodakaan enää. Akseli tulee viimeisenä parvekelle.
Muut katsovat tätä vähän varovaisesti. Akseli hymyilee ja
istahtaa muiden viereen. Katsellaan öistä kaupunkia.

Andrea ryhdistäytyy. Samoin Pete. Andrea nousee ylös.
Myös Akseli, Joni ja Karri suoristavat selkensä. Katse
on kiinnittynyt kadulle. Ilo ja lempeys alkaa näkyä
kasvoista.

141.EXT. KATU. ILTA

KIIRA, EMMA, JANNI, LOTTA, NELLI ja SIIRI kävelevät
yhtenä rintamana ykkösissään kohti nuoria miehiä.

ANDREA

Jumalauta! Soittiks joku niille.
Joku soitti niille. Kiitos hyvä
jumala!

PETE

Eihän niille voi olla soittamatta.

JONI (O.S.)

Hei kuus niiton kuus. Meikä hoitaa
kaks! Meikä hoitaa kaks!

Elämä voittaa.

142.INT. KARRIN KOTI. PÄIVÄ

Päivänvalo siintää valkoisen hyllynkokoamisohjeen läpi.
KARRI, kääntelee ohjeen sivuja. Ja miettii. Lattialla
seisoo kasattu lipasto, mutta jokin siinä on väärin. Ovi
aukeaa väärään suuntaan. Perkele, että näiden kanssa saa
aina säätää.

143.INT. STOCKA. PÄIVÄ

PETE kävelee lastentarvikehyllyjen lomitse. PETEN VANHEMMAT ovat jähmettyneet lastentarvikeosastolle, tuijottamaan lastenvaunuja kuin aiemmassa kohtauksessa pojat urheiluautoa. Pete tulee vanhempiensa taakse. Tarttuu näitä hartioista, osoittaa punaisia lastenvaunuja.

144.INT. ANDREAN KOTI. YÖ

Andrea silittää nukkuvan Maxin päätä.

145.INT. KAMPPI.LINJA-AUTOASEMA. TALVIPÄIVÄ.

AKSELI seisoo bussiaseman lasiseinän takana. Rauma-Eura-Helsinki bussi ajaa laiturilleen. Bussinivet avautuvat, muutama matkustaja tulee ulos bussista, viimeisenä bussikuski kädessään pahvilaatikko. Akseli näyttää kuskille lähetysilmoitusta, kuski pyytää Akselia kuittaamaan ja ojentaa paketin Akselille.

Akseli istuu bussiaseman penkkirivillä. Ihmisiä tulee ja menee ympärillä. Akseli avaa paketin. Paketissa on Mikon omaisuus: kaksi baarista varastettua wiskimainostaulua, metsästyspuukko, kultaiset korvakorut ja siniruudullinen takki. Päällä on lompakko, jonka Akseli avaa. Lompakon muovitaskussa on kulunut kuva Akselista kolmevuotiaana.

146.INT. JONIN KOTI. ETEINEN. YÖ

JONI tulee sekavana kotiin. Istahtaa portaille, riisuu kenkensä. Alkaa kavuta rappuja ylös. Jalat eivät pidä. Joni vetää käsillään itsensä portaita pitkin yläkertaan.

147.INT.MAKUUHUONE.YÖ

TOMAS avaa makuuhuoneen oven hiljaa kolinaan herättyään. Sulkee oven. Hiippailee keittiöön, Jonin huoneeseen. Ei ketään. Kapuaa portaat ylös. Joni on kietoutunut taljaan pieneen käppyrään. Tomas istuu viereen. Joni kohottaa päätään, hymyilee Tomakselle tajutonta hymyä.

JONI

Mua pelottaa.

Pää kolahtaa lattiaan. Tomas silittää pojan päätä.

148.EXT. SUOMENLINNA. TALVIPÄIVÄ

ANDREA ja AKSELI kävelevät pulkkia vetäen jäiden yli Suomenlinnan rantaan. Takana jäitä puskee Merivartioston

vene. KARRI ja PETE liittyvät poikien seuraan ja kasvattavat parin joukoksi. Pulkissaan KARRI ja PETE vetävät pallogrilliä ja muita grillaustarvikkeita. POJAT tekevät leirin lumeen. JONI laskee pulkalla porukan sekaan. POJAT grillailevat, puhaltelevat ilmapalloja. Nauravia kasvoja, tuulessa leijailevia ilmapalloja. Vietetään PETEN syntymäpäivää. Viimeinenkin heistä on nyt täysi-ikäinen.

LAULU:

Unesi olkoon kaunis ja puhdas,
pois pahan pyyhin mielestä sun.
Poikani pieni, poikani kaunis.
Lahjani taivaan, kaikkeni mun.

Poikani pieni, lahjani taivaan, kaikkeni mun.

Nuku mun poikani, rakkaani pieni,
vielä kun mahdut syliini mun.
Poikani pieni, poikani kaunis.
Lahjani taivaan, kaikkeni mun.

Poikani pieni, lahjani taivaan, kaikkeni mun.

Sitten kun lähdet maailman teille,
siivet mä piirrän selkääsi sun.
Poikani suuri, poikani kaunis.
Enkeli seuratkoon askeltas sun.

Poikani pieni, lahjani taivaan, kaikkeni mun.

- LOPPU -

VOICE OVERIT Joni (kohdat, mihin upotetaan, valitaan leikatessa)

**Meit oli viis jäbää. Me pidettiin yhtä – melkein aina.
Must meill oli ihan normaalit perheet. Normaalit ongelmat, normaalit fiilikset.
Ei mitään mistä me ei oltais päästy yli.**

KARRI

Karri nyt on, Karri on semmonen mammanpoika. Se tulee vähän hitaasti perässä. Hitaasti mut varmasti. Mä en oo koskaan nähnyt sen isää, ei kai se itekään. Sillon ihan ok mutsi, vähän nipopipo, mut ihan ok. Ku Karri tyrii jotain skidii, ni sit se rupee helposti panikoimaa ja tyrii vaa lisää.

Eka kerta ku mä tapasin Karrin se oli just oppinu ajaa fillarilla se oli varmaan jotain viis ja mä kuus. Se ajo mun päälle. Se mikä siinä oli, ett se ei lähtenyt juoksee mäkee. Se seiso paikallaa, naama veressä ja pyys anteeks.

PETE

Petellä oli tarhassa aina punaset sukkahousut. Se oli joku sen taiteilijamutsin juttu. Tai nyt kun mä funtsin, se onkin varmaan ollut Peten oma juttu. Se varmaan sillai kapinoi sen faijaa, joka on armeijas duunissa.

Melkein kaikkien vanhemmat on eronnu. Paitsi Peten. Se nyt onkin aina ollu semmonen onnenpekka. Sit yks päivä – se meni ja unohti kortsut himaa.

ANDRÈ

Andrella on ehkä paskinta. Sen mutsi on skidisti lortto.

André on vähän semmonen hikari. Se joko lukee tai sitten se on sen pikkubroidin kanssa. No, mä oon epäreilu. Sen on vähän pakko olla sen pikkubroidin kanssa. Se ei halua yhtään sossutätii sotkemaan niiden kuvioita enää.

AKSELI

Oli Akselillakin faija. Vaikka se väitti, että se on kuollu. Jossain se kuitenkin aina kesäsin kävi.

JONI

Naiset on jotenkin yksinkertasii. Ne halua, ett mä puhkun ja puhallan. Joka kerta. Se on niistä jotenkin hauskaa. No mä puhkun ja puhallan. Sama se mulle on. Mä teen mitä vaan naisten eteen.

Naiset on kaikki samanlaisii, ne vaan halua, ett mä puhkun ja puhallan. Puhkun ja puhallan.

Naisii tulee ja naisii menee. Mut siihenki kyllästyy.

Joskus ois tiettekste kiva herätä saman naisen vierestä toisenki kerran.
Sillain, ett se joku tuntee sut.

Oli. Viiminen johon mä uskoin. Johon mä luotin. Et se edes haluaa mun parasta. Emmä usko enää mihinkään. Miks tarviskaa.

Jokanen on täällä kuitenkin loppujen lopuks ihan omillaan.

Mitä se antaa mulle? Hyvän olon. Toiset juo. Mä blaadaan. Uskokaa tai älkää, kylmä oon kelannut tän. En mä aio jäädä koukkuun tai vaihtaa vahvempiin.

Totta kai mä rakastan mun mutsia. Ja mun perhettä. Se nyt on kuitenkin ainoo perhe, joka mulle on annettu. Sen kanssa on vaan tultava toimeen.